

BELANGRIJK

Deze tekst mag gratis gelezen, gedownload en vermenigvuldigd worden.
Wie deze komedie wil opvoeren dient contact op te nemen met [SABAM](#).

CHOCOMOUSSE

Chocomousse

Komedie in 3 bedrijven
van Hilda Vleugels en Bart Daems
Voor 4 dames, 3 heren

DECOR

Kantoor van het gemeentelijk loketpersoneel, dienst bevolking.

Achteraan: 3 loketten met schuifdeurtjes, waarvan 2 in een erker, zodat de loketbediende de rug niet naar de zaal keert en 1 waar de klant duidelijk te zien is. Achteraan links: deur naar gang waar de bevolking aanschuift

Vooraan links: deur naar bureau kantoorchef, met naamplaatje

Rechts: inkomdeur

Meubilair: 3 bureaus, 3 stoelen, 2 telefoons, computers, printer, bureaustoelen, papiermandjes.

Her en der bloempotten en plantjes

PERSONAGES

IRENE: De nieuwe bediende en undercover inspectrice

FONS: Lijzige bureauchef. Sleft. Is verslaafd aan chocolademousse.

BIANCA: Ongemotiveerde bediende. Belust op seks. Zoekt aandacht en waardering.

RITA: Bediende. Koopziek. Ontevreden met het saaie werk.

ROGER: Gestreste bediende. Perfectionist.

RENILDE: burgemeester

GERARD : man van Bianca . Wereldvreemde computerfreak.

Figuranten: 1 dame, 1 heer, 1 kind, brandweerlui. Klanten aan het loket kunnen ingevuld worden door de helpers achter de schermen.

1° BEDRIJF

(Het is een maandag in juni omstreeks 9u. Roger werkt aan zijn loket. De twee andere loketten zijn dicht. Irène op met aktetas.)

IRENE : *(tot Roger)* Ik ben Irène. De nieuwe...

(Roger heeft geen tijd. Irène dwaalt onwennig in het bureau rond, klopt op de deur van de bureauchef. Geen antwoord Bianca op, gunt Irène geen blik, gaat naar haar bureau en pakt haar persoonlijke zaken uit: manicureset, nagellak, de krant, een belegd broodje enz.)

IRENE : *(tot Bianca)* Ik ben Irène. De nieuwe bediende. Waar mag ik gaan zitten?

BIANCA : Dat moet je aan Fons vragen.

IRENE : Fons?

BIANCA : De bureauchef.

IRENE : Die is er niet.

BIANCA : Dan moet je wachten tot hij er is.

(Irène loopt even rond, zet zich dan op Rita's stoel)

BIANCA : Hela! Dat is Rita's stoel! Dat is haar bureau.

IRENE : *(springt op)* Sorry! Waar is mijn bureau?

BIANCA : Moet je aan Fons vragen.

(Er wordt op een gesloten loket geklopt. Bianca lakt haar nagels.)

IRENE : Er wordt geklopt.

BIANCA : Ja, en dan?

IRENE : Moet je dan niet open doen?

BIANCA : Niet beginnen moeien, hè! Wij doen open als we klaar zijn. En daarbij, Rogers loket is open. Ze kunnen daar aanschuiven.

(Weer wordt op het gesloten loket geklopt. Een stem roept: "Wanneer doen jullie open?")

ROGER : *(steekt hoofd door loket, roept)* Je mag hier aanschuiven!

RITA : *(op met boodschappentas)* Kijk eens wat ik gekocht heb! *(toont tuinkabouter)*

BIANCA : Een tuinkabouter! Wat kan je daar mee doen? Je hebt geen tuin.

RITA : 'k Weet het, maar ik vond hem mooi.

IRENE : Ik ben Irène, je nieuwe collega. (*steekt de hand uit*)

RITA : (*negeert uitgestoken hand*) 'k Vind het stom dat ze iemand bij aangenomen hebben. Met ons drieën krijgen wij toch alles gedaan?

BIANCA : Zeg dat tegen hem. (*doelt op Roger*) Hij is gaan klagen. Ik niet.

RITA : Zal ik hem hier op de kast zetten?

BIANCA : Toch geen tuinkabouter in ons bureau zeker! Je had beter ene van chocolade gekocht. Dat kwam ten minste nog van pas.

RITA : Vind je hem niet mooi?

BIANCA : Hij is afschuwelijk.

RITA : 't Is al goed. Ik zet hem wel in de kast. (*aait kabouter*) Slaapwel schattebout. (*kust kabouter en zet hem in de kast*)

ROGER : Hier is een madame voor een folder over de gemeentelijke kinderopvang. Zijn die folders al klaar?

RITA : Nee, die moet ik nog bundelen. Zeg maar tegen die madame dat ze morgen terug komt. Ik heb nu geen zin om stomme folders te bundelen.

ROGER : Kan je niet één foldertje maken?

RITA : Nee, want dat zijn veertien pakjes papier en ik heb nog geen plaats om die uiteen te leggen.

ROGER : Die madame komt wel met de fiets van x (*naburig dorp*) en heeft zes kinderen.

BIANCA : Geef haar dan die brochure over de sterilisatiecampagne van katten al maar mee.

RITA : Wat vind je hier van, Bianca? (*toont stel oorbellen*)

BIANCA : Oh! Dat zijn mooie oorbellen!

RITA : 'k Vond ze ook heel mooi. Ze waren in uitverkoop.

BIANCA : Heb jij gaatjes in je oren?

RITA : Nee, maar ze kostten maar 19 euro! Voor die prijs kon ik ze niet laten liggen. Je mag ze hebben.

BIANCA : Oh! Bedankt! (*doet de oorbellen in*)

FONS : (*op, zonder opkijken*) Goedemorgen allemaal. (*sleeft naar zijn bureau.*)

RITA en BIANCA : Goedemorgen Fons!

IRENE : Mijnheer!... Fons?

FONS : Wat is 't?

IRENE : Ik ben Irène. De nieuwe bediende.

FONS : Ah ja. Moment. Ik houd me seffens met jou bezig. *(af)*

BIANCA : Heb je daar toevallig geen passend halssnoer bij gekocht? *(Rita neemt halssnoer uit boodschappentas)* Ik wist het! Ik wist het! *(past halssnoer)*

RITA : *(neemt doos met chocomousses uit tas)* En dat heb ik ook gekocht.

BIANCA : Prima! 'k Zal straks betalen.

RITA : Dat zeg je al drie weken. Je staat er al 32 in 't krijt, weet je! Ik kan niet blijven voorschieten, hoor. Mijn geld geraakt ook op.

BIANCA : Koop dan wat minder prullen. Wie koopt er nu een kabouter.

RITA : Ik vond het een schattig ventje.

BIANCA : Schattige ventjes zijn niet petieterig, ineengedrongen en kaduuk. Die zijn groot, atletisch en potent. *(Er wordt op een loket geklopt. Een stem roept: "Komaan, doe eens open!")*

IRENE : *(voorzichtig)* Moeten jullie niet open doen? Er staat veel volk en er is maar één loket open.

BIANCA : In de GB zijn 10 kassa's. Heb jij al geweten dat die op een gewone werkdag allemaal open zijn? Die halsketting is echt mooi, Rita. Past perfect bij mijn truitje. Mag ik die ook houden?

RITA : Wel ja. 'k Durf dat toch niet dragen. Als Fernand ziet dat ik weer iets nieuw gekocht heb, begint hij weer te zagen.

BIANCA : Mijn Gerard merkt nooit dat ik iets nieuw aan heb. Of ik moest me verkleeden als een computer. Dat zou hij waarschijnlijk wel zien. En dan zou hij met zijn memory stick bij mij nog eens iets willen downloaden.

RITA : Ja meisje, na een paar jaar huwelijk is het uit met de romantiek.

BIANCA : Oh maar, Gerard is soms nog romantisch, hoor. Gisteren nog. Hij zat weer uren aan zijn computer en ik vroeg: "Waar zit die romantische

vent die ik 8 jaar geleden leerde kennen?” En hij downloadde voor mij meteen een screensaver met rode rozen en pralines.

IRENE : *(heeft inmiddels een loket geopend)* Kan ik u helpen?

BIANCA : Wat doet die nu? Hé! Dat is mijn loket! *(klopt aan bij Fons)* Fons! Fons! *(Fons op)* Die nieuwe doet mijn loket open!

(Fons slegt naar Irène. Inmiddels heeft Irène het paspoort van de klant.)

IRENE : Hij wil een bewijs van goed gedrag en zeden. Hier is zijn paspoort.

FONS : *(bekijkt paspoort)* Geef dat paspoort terug aan die mijnheer. Zeg dat hij eerst naar de fotograaf moet gaan want dat is nog een foto van zijn plechtige communie. En doe dan het loket dicht.

IRENE : Ja maar...

FONS : Niks te maren. Jij doet hier wat IK zeg. En zo lang ik niks gezegd heb, doe je niks. Begrepen? *(Irène voert de bevelen uit)* Verdorie, zoveel tumult. En dat op een lege maag.

RITA : Heb je nog niet gegeten?

FONS : Tomaten en komkommers? Wie vreet dat 's morgens?

BIANCA : Heb je weer geen fatsoenlijk ontbijt gekregen?

FONS : Och mens. Sedert ik het aan mijn lever heb, krijg ik niks dan konijnenvoer.

BIANCA : Maar zeg dan toch dat je liever een stuk spek hebt!

FONS : Och. Met vegetariërs kan je alleen maar discutenen als ze een worstenfabriek geërfd hebben.

BIANCA : Wil je een chocomousse?

FONS : Oh ja! Graag!

BIANCA : *(geeft chocomousse)* Zeg, Fons! Kan je die nieuwe niet op een andere afdeling zetten? Hier is toch geen plaats. Waar moet die zitten?

FONS : Dat komt in orde. Daar heb ik al voor gezorgd. *(slegt af)*

RITA : De sukkelaar. Alle dagen groenvoer op je bord krijgen. Dat moet erg zijn.

BIANCA : Tja, zijn madame is een fervente groene. Zo iemand die in betogingen met slogans rondloopt. “Red de bomen! Eet meer spechten!”

ROGER : *(tot klant aan loket)* Komaan. Zeg het dan, asjeblief! Wat doe je voor de kost? Werk?... Arbeit?... Travail, travailler?...

RITA : Oei! Weer ene van Allochtonië. Wat een geluk dat 't niet aan mijn loket is.

ROGER : Hoe maak ik die gast in godsnaam wijs dat ik zijn beroep moet weten. *(Beeldt houthakker uit)* You kap-kap bomen? *(beeldt kleermaker uit)* You naai-naai kleren? *(beeldt kapper uit)* You knip-knip haar?

MAROKKAAN : *(trionfantelijk)* Tomatteploek!

ROGER : Tomatteploek?... Is dat een beroep? Tomatteploek?

BIANCA : Maak het niet moeilijker dan het al is, Roger. Schrijf dat gewoon op. Of er nu couscous staat, of tjoektjoeke, of tomatteploek. Wie zal daar van wakker liggen?

ROGER : Ik! Ik wil dat het juist is.

RITA : Jij bent veel te pietepouterig. 't Is niet voor niets dat je pillen moet slikken.

(Decorbouwer op. Brengt plank en klapstoel. Dan af)

BIANCA : Wat krijgen we nu? Een strijkplank?

RITA : We zullen die folders over hondenpoep, die we vorige week verkeerd geplooid hebben, toch niet moeten strijken, zeker?

BIANCA : Hoe? Ik dacht dat je die door de versnipperaar gezwierd had?

RITA : Dat wou ik doen. Maar Fons kwam er op uit. Het heeft me twee chocomousses gekost om hem te kalmeren.

BIANCA : Die twee betaal ik niet, hè! Je eigen vel redden is op eigen kosten. *(klopt aan bij Fons)* Fons! *(Fons op)* Ze hebben hier een plank geleverd. Waarvoor dient dat?

FONS : Ah! Hebben die van de technische dienst ze al gebracht. Dat is snel. Die mannen hebben nat gelegen, zeker?

RITA : Wat is dat?

FONS : Ga je direct zien. Schuif jullie bureau's eens wat dichterbij mekaar. *(Bianca en Rita voeren het bevel uit.)* Leg nu dat uiteinde van de plank op jouw bureau en jij legt dat uiteinde op jouw bureau. *(er ontstaat een U-vormig geheel, tot Irène)* Asjeblieft, juffrouw. Je bureau. En nu mag je

deze papieren klasseren. Dubbels van geboorteaangiftes moeten in die map. Dubbels van paspoortaanvragen in die map. Op nummer! Begin er maar aan. Deze middag moet alles geklasseerd zijn.

BIANCA : Ja maar Fonske, zo hebben wij minder plaats op ons bureau.

RITA : Moet zij nu echt zo dicht bij ons zitten? Kan je die plank niet op Rogers bureau leggen? Die zit toch altijd aan 't loket.

FONS : Tut, tut. Laat dat zo maar. Dicht bijeen is gezellig.

RITA : Maar enfin, dat is toch geen zicht.

FONS : Zet er een schouwgarnituur op, of een bloempotje. Doe wat je wilt, maar die plank blijft liggen.

RITA : Mijn tuinkabouter! Die zou hier mooi staan! *(neemt tuinkabouter)*

BIANCA : Hoe lang moet die surfplank hier blijven liggen?

FONS : Een maand of vier. Dan gaat de gemeenteontvanger op pensioen en komt er een bureau vrij.

BIANCA : Vier maanden! Zitten wij zo nog lang met een plank en een houten Klara opgescheept?

FONS : Besparingen. Maak er het beste van, dames. *(af)*
(Irène legt haar klasseerwerk op de plank.)

BIANCA : *(minachtend)* Besparingen. Wij zullen wel stompjes potlood inleveren alvorens nieuwe te krijgen. Maar over dat nieuw aquarium op het bureau van de burgemeester, met vissen die hun gewicht in goud waard zijn, daar wordt niet over gerept. Zij moet niet besparen!

RITA : Misschien moet ze in 't vervolg stompjes goudvis inleveren voor ze er nieuwe krijgt.

BIANCA : *(zet haar make-up koffer op de plank)* Dat is nog een stuk van mijn bureau. *(lakt nagels)*

RITA : *(zet kabouter op de plank)* Jij mag hier staan, sloeberke. En kijk maar lief naar mij. Dat werkt plezanter.

BIANCA : Doe niet onnozel en doe dat mormel weg.

RITA : Dat is mijn Flipke. En Flipke blijft staan. Ik mag toch ook eens mijn goesting doen, hè?

BIANCA : Dat doe je al genoeg, in de winkels. En begin nu die folders voor de kinderopvang maar te bundelen.

RITA: Ik heb nog geen plaats. Hé, maar die plank! Dat is een prima werktafel. Daar kan ik mijn folders op bundelen. Doe jouw bullen daar eens weg.

IRENE: Waar moet ik dan werken?

(scène waarin de klapstoel voortdurend van plaats gewisseld wordt)

RITA : Ga daar maar zitten.

IRENE : Ja maar, dat bureau ligt vol. Ik heb ruimte nodig.

BIANCA : Dan had je astronaut moeten worden, schatje.

IRENE : Komaan, aan dat bureau kunnen geen twee mensen werken. Dat zie je toch.

RITA : En toch ga je daar zitten!

IRENE : Maar daar is geen plaats!

RITA : Dat kan me niet schelen. Achter mijn kont is de wereld rond.

IRENE : Mijnheer Fons heeft gezegd dat ik hier moet zitten.

RITA : En madame Rita zegt dat je daar moet zitten.

IRENE : *(nadrukkelijk)* Daar is geen plaats!

RITA : Geen plaats? Geen plaats? Dan maken we plaats. *(kegelt een hoop sorteerbakjes van Rogers bureau op de grond)* Voilà! Nu heb je plaats.

Tuttebel!

ROGER : *(paniekerig)* Oh nee! Oh! *(jammert voortdurend)*

RITA : Sorry Roger, maar die nieuwe moest plaats hebben.

ROGER : Mijn sorteerbakjes!

IRENE : Ik raap ze wel op.

ROGER : Nee!... Nee!... Afblijven! Dat is van mij! Dat is mijn klassement! *(griemt)* Dat WAS mijn klassement. *(zigt neer tussen de rommel en weent – heeft een zenuwcrisis)*

RITA : Oh nee! Hij begint weer te flippen. Wil jij hem helpen, Bianca? Ik moet even naar 't toilet. *(af)*

BIANCA: Mijn nagels zijn nog nat.

ROGER : *(pikt een document op)* Dat is een geboortebewijs voor een Marokkaan. Dat moet in het bruin bakje. *(kruipt naar het bruin bakje)*

IRENE : Zal ik helpen?

ROGER : Nee!... Nee!... Ik doe het. Ik doe... ik doe... ik doe het allemaal. Alleen.

BIANCA : Ben je weer vergeten je Prozac in te nemen, Roger?

ROGER : Ik weet niet...

BIANCA : Waar zijn je pillen!

ROGER : Op de grond! Alles ligt op de grond!

BIANCA : Waar zijn je pillen, Roger!

ROGER : Pillen?... Ah! In mijn jas. In de vestiaire.

BIANCA : OK. Ik zal ze gaan halen. *(af)*

ROGER : Een asielaanvraag. Moet in het zwarte bakje.

IRENE : *(aan loket)* Is hier toevallig een dokter?

ROGER : Een arbeidsvergunning voor een Sikh. Zo'n struise vent met een baard en een grote tulband. Dat is voor het beige bakje. Waar is dat beige bakje? *(stamp door rommel)* Shit! Ik vind het niet meer!

IRENE : *(sluit loket)* Zal ik een dokter roepen?

ROGER : Een dokter? Weet die waar mijn beige bakje is?

IRENE : Nee, Roger. Je hebt hulp nodig. Je... bent de kluts kwijt.

ROGER : De kluts? Ben ik die ook al kwijt? Oh nee! *(zoekt)* Kluts!... Kluts!... Pswswswsw. Waar zit je? *(de telefoon gaat, neemt op)* Hallo! Kluts? *(haakt in)* Ik moet Kluts vinden. *(bladert in fichebak)* A, b, c, d, e... Met welke letter begint Kluts? Oh ja! Met de K! De K van... *(merkt tuinkabouter)* Kabouter Kluts! Kom hier mijn Klutske! *(loopt naar tuinkabouter, struikelt en valt)*

IRENE : Roger! Roger! Heb je je pijn gedaan?

ROGER: Nee. Ik voel me alleen een beetje...“Disney”. Disney... *(laat tuinkabouter dansen terwijl hij zingt op het wijsje van het kabouterlied uit Disney's Sneeuwwitje – p.s. het stukje dat gefloten wordt, wordt hier ook gezongen)*

“Heigh ho, heigh ho!

Ik werk op een bureau.
 Doe dit, doet dat, doe zus, doe zo
 In ijlt tempo!
 Heigh ho, heigh ho!
 En zegt de chef "nee zo"
 Koop hem dan om, geef hem een
 chocomousse cadeau."

IRENE : Ach zo! Rita en Bianca kopen Fons om met chocomousse.

ROGER : Ik weet niets, ik zie niets en ik zeg niks. *(legt vinger op de mond, gaat aan zijn loket zitten)*

BIANCA : *(op met glas water en pillen)* Voilà! Slikken en drinken. En neem voortaan je pillen voor je naar 't werk komt. Dat bespaart ons een heleboel last. En ga nu daar maar even zitten. Ik doe mijn loket wel open.

ROGER : Merci. Je bent een engel.

BIANCA : 'k Weet het. En als nu mijn computerfreak dat nog weet, zou mijn wereld er heel wat zonniger uit zien. *(opent haar loket)*

ROGER : Ik kan het niet meer aan.

IRENE : Adem maar eens diep in. En adem uit langs je neus. *(Roger gehoorzaamt)* Nog eens. En nog eens. Gaat het al wat beter?

ROGER : Een beetje. 'k Zal mijn loket eens terug open doen.

IRENE : Kom, kom. Blijf nog even zitten. Ontspan nog maar wat.

ROGER : Daar heb ik geen tijd voor.

IRENE : Wie geen tijd neemt voor ontspanning moet vroeg of laat tijd nemen om ziek te zijn. Je zou eigenlijk beter een weekje verlof nemen.

ROGER : Verlof? Ik? Wie gaat dan het loket doen?

IRENE : Rita en Bianca. *(Roger lacht)* Of ik.

ROGER : Jij? Ofwel ben jij binnen de tien dagen hun sloofje, ofwel hebben ze je buiten gepest. Wedden?

IRENE : Waarvoor wedden we?

ROGER : ...Voor twee uur... met jou... aan één loket.

IRENE : En als ik win?

ROGER : Dat mag jij kiezen.

IRENE : Ik wed... voor één dag... met jou... in een kantoor zonder chocomousse. Dat wil zeggen dat, als ik win, jij gedurende een dag de toelevering van chocomousse moet boycotten.

ROGER : Ja maar, ik zit altijd aan 't loket. Ik zie niet altijd wat ze doen.

IRENE : Dan zal je die dag een strategie moeten uitwerken. Jij kunt dat. Jij bent inventief. Dat heb ik al gezien. Beige bakje, bruin bakje, zwart bakje. *(knipoogt)*

ROGER : Ja, waarschijnlijk wel. Met online strategie spelletjes win ik ook altijd.

IRENE : Afgesproken dan?

ROGER : Wel ja! Ik win toch! Binnen tien dagen ben je hun meid of je trapt het af.

(Roger en Irène slaan in elkaars handen om de weddenschap af te sluiten. Roger gaat opruimen, Irène gaat klasseren.)

IRENE : Is Fons een goede baas?

ROGER: 't Is de slechtste niet. Uitgeblust en niet echt bekwaam. Maar dat heb je nu eenmaal bij politieke benoemingen.

IRENE: Die twee dames mogen blijkbaar alles.

ROGER: Tja, met een potje chocomousse krijgen ze van Fons alles gedaan. Hij is verzot op chocomousse. Al zou hij dat niet mogen eten. Hij heeft een lichte vorm van geelzucht.

RITA : *(op)* Die van de receptie kon het weer niet laten. Stoefen dat die kan! Stoefen! Ze had een nieuwe handtas gekocht. Een dure, van bijeengestorven krokodillen. Het prijskaartje hing er natuurlijk "toevallig" nog aan. En wat die weer aan had zeg! Een V-hals, met zo'n decolleté! *(Roger luistert mee)* Amai! Als ze zich bukt, vallen haar longen er uit. *(zit aan haar computer)* Allee hup! 'k Heb weer twaalf mails.

FONS : *(op)* Rita, wil jij aan de receptie de post gaan ophalen?

RITA : Weer naar die bitch? Ik kom er juist van!

ROGER : Ik zal wel gaan!

RITA : Merci Roger.

ROGER : Graag gedaan. Heel graag gedaan. *(af)*

FONS : Wil jij dan deze omzendbrieven plooiën en in briefomslagen steken, Rita. Die moeten vandaag de deur nog uit.

RITA : *(toont afkeer)* Waarom moet ik dat doen?

FONS : Omdat het nodig is.

RITA : Kan die nieuwe dat niet doen?

FONS : Die is aan 't klasseren.

RITA : Heb je geen plezanter werk?

FONS : Er zijn twee dingen die je niet uit het oog mag verliezen, Rita.

RITA : Ja. Mijn contactlenzen.

FONS : Ten eerste: hier moet gewerkt worden. Ten tweede: als je je werk plezant vindt, is het geen werk.

RITA : Ik moet hier verdorie altijd de rotklussen doen. Ze kunnen me al evengoed in de gevangenis steken, om zakjes te plakken of wasknijpers ineens te steken.

FONS : Iedere taak, hoe klein ook heeft zijn belang. Ieder dier, hoe klein ook, is nuttig.

RITA : Oh ja, en een mug dan? Die zoemt en steekt alleen maar.

FONS : Dat beestje is ook nuttig. Dat is eten voor de vogels.

RITA : Maar laat me dan documenten afstempelen. Dan zie ik tenminste nog iedere dag een andere datum.

FONS : Genoeg gezeurd. Aan 't werk. *(af)*

RITA : Dat onnozel werk hangt me de keel uit. *(legt plooiwerk op stapel)* Ik ben net Assepoester. De meid voor alle werk. Ik zou zo graag interessanter werk doen; eens wat initiatief mogen nemen.

IRENE : Wat zou je doen, als je initiatief mocht nemen?

RITA : Om te beginnen hier *(tussen Bianca's en Rita's bureau)* een scheidingswand laten zetten. Dan kan ik mijn bureau inrichten zoals ik wil en kan zij *(Bianca)* me niet meer storen.

IRENE : Dat is geen slecht idee. Heb je dat al eens tegen Fons gezegd?

RITA : Pft! Al meer dan een keer. Maar die vent luistert nooit. Hij weet altijd alles beter. Ik heb hem ook al dikwijls interessanter werk gevraagd, maar wat zegt hij dan? *(bootst Fons na)* “Iedere taak, hoe klein ook heeft zijn belang. Ieder dier, hoe klein ook, is nuttig” Alsof hij zo nuttig is. De sfinx!

IRENE : Sfinx?

RITA : Als je op zijn bureau komt, moet je eens rondkijken. Er staat een heilig Hartbeeld, een Mariabeeld, een Sint Antonius. Wel, het beeld dat na vijf minuten beweegt, dat is Fons.

IRENE : Wat doet hij dan zoal?

RITA : Fons? Fons doet niets dan treuzelen en leuteren. Als die vent ejaculeert is dat geen sperma, hoor! Dat is kruipolie!

ROGER : *(op met bundel briefomslagen, zingt het liedje van Johnny Hoes)*
“Daar mag je alleen maar naar kijken, maar aankomen niet.” *(klopt aan bij Fons, daarna af in bureau van Fons)*

BIANCA : Was dat Roger?

RITA : Ja.

BIANCA : Hij zong?! Heeft hij een jointje gerookt?

RITA : Hij is waarschijnlijk nog wat licht in zijn kop, van de hoogtevrees aan de receptie.

(Roger op, fluit opgewekt, opent zijn loket)

BIANCA: *(zodra Roger aan zijn loket zit)* Voor geboortebewijzen moet je aan loket hiernaast zijn, mijnheer. *(sluit loket)*

RITA : *(aan computer)* Verdorie! Nu werkt de toets met het cijfer 5 niet meer.

BIANCA : Probeer eens met de 2 en de 3 tegelijk in te drukken.

RITA : *(probeert het)* Lukt niet.

BIANCA : Dan zal je de helpdesk moeten bellen.

RITA : *(neemt kabouter)* Kom Flipke. Kom maar bij mij zitten. Want als ik de helpdesk moet bellen heb ik een mascotte nodig. *(telefoneert)* Met Rita van de afdeling Bevolking. Mijn 5 werkt niet... Ja, ja verbind me maar door. *(tot kabouter)* Zie je! Zo werkt een helpdesk. Ze verbinden je tien

keer door en uiteindelijk sta je nog even ver. Maar jij gaat er voor zorgen dat ze me maar vijf keer doorverbinden, nietwaar?

(de telefoon van Bianca rinkelt)

BIANCA : *(neemt op)* Met de gemeentelijke diensten, afdeling Bevolking, met Bianca... Ja m'n pruimenbuikske, ik ben op mijn werk... Natuurlijk verlang ik naar je. Ik verlang altijd naar je... *(verheerlijkt)* Mm, ja!... Nu?... Waar?... OK. Binnen 10 minuten ben ik er. *(Haakt in, tot Rita)* Ik ga een stapje in de wereld zetten. *(Knipoogt)* Als Gerard belt, je weet wat je moet zeggen, hè?

RITA : Ja, ja. *(telefoneert)* Met Rita van de afdeling Bevolking. Mijn 5 werkt niet... Doorverbinden? Maar natuurlijk! *(tot kabouter)* Komaan Flipke! Laat je magische krachten werken!

BIANCA: *(neemt chocomousse, klopt aan bij Fons, Fons op)* Ik moet even weg, Fons. Ik blijf niet lang weg. *(Geeft chocomousse)* Tegen de tijd dat je dit opgesmuld hebt, ben ik terug. Dada! *(af)*
(Fons af)

RITA : *(telefoneert)* Hallo ja!... Mijn 5 werkt niet en dat haakje daaronder ook niet... Of ik koffie met suiker drink? Wat heeft dat daar nu mee te maken?... Gemorst?... Vorige week een lepeltje chocomousse, ja. Maar ik heb dat afgekuist... Met een schroevendraaier de 5 er uit wippen? Ja zeg, ik ben een ambtenaar, hè! Ik werk niet met schroevendraaiers... Natuurlijk hebben wij een technische dienst... Het keyboard afkoppelen en er mee naar de technische dienst gaan. Ja, dat kan ik doen. Bedankt. *(tot kabouter)* Ze hebben me maar drie keer doorverbonden! Merci Flipke! Je bent mijn geluksbrenger! Ik wil je nooit meer kwijt!

(Bianca's telefoon rinkelt)

RITA : *(Ontkoppelt keyboard)* Pak eens op. Ik ben bezig.

IRENE : *(telefoneert)* Met de gemeentelijke diensten, afdeling Bevolking, met Irène... Nee, Bianca is er niet... Die is net weg. ... Waar naartoe?... Euh... Ze zei dat ze een stapje in de wereld ging zetten.

RITA : Wat zeg je daar!

IRENE : *(tot Rita)* Dat ze een stapje in de wereld gaan zetten is. *(de beller haakt in)* Hij heeft ingehaakt. Hij was precies kwaad.

RITA : Wie was het?

IRENE : Een man. Hij vroeg naar Bianca.

RITA : En jij zei dat ze een stapje in de wereld gaan zetten is? Stomme trut! Weet jij wat dat wil zeggen "een stapje in de wereld zetten"?

IRENE : Dat ze even een boodschap gaan doen is, naar de GB of zo, zeker?

RITA : Dat ze de bloemetjes is gaan buiten zetten. Ze gaat vreemd. Ze is gaan kameren, met een andere vent. Versta je 't nu?

IRENE : Maar zoiets doe je toch niet tijdens de werkuren!

RITA : Jij komt van Mars zeker? Ik zou al degenen die dat tijdens de werkuren doen de kost niet willen geven. En bid nu maar dat het haar man niet was. Anders zou ze morgen weteens in de gazet kunnen staan.

IRENE : 'k Zal ik hem opbellen en vragen of hij gebeld heeft. En als hij het was, zal ik zeggen dat ik me vergist heb. Heb je zijn telefoonnummer?

RITA : Ja. Maar jij krijgt hem niet. Je hebt al genoeg geblunderd.

IRENE : Ik wil het goed maken.

RITA : Nee.

IRENE : Toe Rita! Ik heb iets verkeerd gedaan en voel me er niet goed bij.

RITA : En ik voel me niet goed met jouw gezeur. Je bent hier nog maar een paar uur en ik ben je al beu, weet je! *(grist chocomousse mee)* Een nieuwe collega tot daar aan toe, maar geen zaag die alles op stelten zet! *(klopt aan bij Fons)*

IRENE : Komaan Rita. Geef me het telefoonnummer.

(Fons op)

RITA : Een chocomousseke, Fons?

FONS : Ja graag!

RITA : Fons! Met die nieuwe kan ik niet samenwerken, hoor. Laat haar overplaatsen of ik word zot.

FONS : Kalm, kalm. Ik regel dat wel. *(sleeft naar Irène)* Hoe is het met je klassement, juffrouw?

IRENE : Dat is gedaan.

FONS : Gedaan? Had ik niet gezegd dat je het deze middag moest klaar hebben?

IRENE : Ja.

FONS : Dan ben je te vroeg, hè! Begin maar opnieuw.

IRENE : Ja maar, alles is al geklasseerd.

FONS : Dan haal je het er allemaal terug uit en begin je opnieuw! Is dat nu zo moeilijk?

IRENE : Moeilijk niet, maar wel inefficiënt.

RITA : Zie je! Tegenspreken doet ze ook al!

IRENE : 't Is al goed. Ik begin wel opnieuw.

FONS : Juffrouw. Wie is hier de baas?

IRENE : Jij, mijnheer.

FONS : Juist. En wie deelt het werk uit?

IRENE : Jij, mijnheer.

FONS : En je weet ook dat je moet doen wat er van je gevraagd wordt en dat het personeel niets in de pap te brokken hebt?

IRENE : Ja mijnheer.

FONS : Goed. *(wil af)*

IRENE : *(cynisch)* Smakelijk mijnheer.

(Fons draait zich bij die opmerking om, maar Irène is al druk doende met het klassement. Fons af)

RITA : Jij werkt hier niet lang. Dat verzeker ik je! *(af met keyboard)*

ROGER : Ze zijn al begonnen met hun offensief. Nog een beetje en je vliegt buiten. En dan win ik!

IRENE : Daar zou ik nog niet zo zeker van zijn. 't Is niet omdat ik niet wist wat "een stapje in de wereld doen" betekende, dat ik achterlijk ben, hoor. Een stapje in de wereld zetten. Als ze een stapje in de wereld wil zetten, dat ze dan verdomme Google Earth installeert! *(doorsnuffelt Rita's bureau)* Waar ligt die verdomde telefoonlijst. *(vindt mail)* Deurwaarder? *(leest)* "Schat, de deurwaarder is geweest en komt

volgende maand terug. Als we tegen die tijd geen twee duizend euro hebben, wordt alles verzegeld en verkopen ze de boel. Fernand.”

IRENE : Rita zit financieel in slechte papieren. Wist je dat?

ROGER : Dat zal wel. Ze koopt zich te pletter. Kijk maar eens in die kast.

(Irene opent de aangeduide kast, wegens volgepropt valt er vanalles uit)

IRENE : Wat. Is. dat!

ROGER : Rita's schatkamer.

IRENE : Waarom steekt dat hier?

ROGER : Omdat ze het niet mee naar huis durft nemen.

IRENE : Maar enfin! Negen GSM covers! Allemaal verschillende kleuren!

ROGER : De tiende was rood. En die vond Bianca mooi. Ligt waarschijnlijk in haar schuif. *(naar loket)*

IRENE : En wat een hoop halssnoeren!

ROGER : Tja, die pasten ofwel niet bij Bianca's haar ofwel vond ze ze lelijk.

IRENE : Als ik het goed begrijp koopt Rita dus niet alleen uit frustratie, maar wil ze er ook Bianca's affectie en waardering mee kopen.

ROGER : Zou kunnen.

IRENE : *(sluit de kast)* Dat meisje zit behoorlijk in de knoei. Die heeft psychiatrische hulp nodig.

ROGER : Dat heb ik ook al gezegd. Maar dan zegt ze dat een psychiater dezelfde vragen stelt als haar man. En bij een psychiater zijn die vragen duur en bij haar man gratis.

IRENE : Kunnen wij haar niet helpen?

ROGER : Als je wil helpen, doe dan even een loket open. Het is enorm druk. Ik stuur de ophalers van nieuwe paspoorten naar jou. Vraag het oude paspoort. Nieuwe paspoorten liggen daar. Alfabetisch gerangschikt. Laat het bijhorend formulier aftekenen en geef het nieuwe paspoort mee. Dat is alles.

IRENE : Ok.

ROGER : *(aan loket)* Voor de nieuwe paspoorten, aanschuiven aan loket 2 a.u.b.

IRENE : *(opent loket)* Goedemorgen, mevrouw.

MEVROUW : *(met kind)* Ik kwam voor mijn nieuw paspoort.

IRENE : Mag ik dan je oud paspoort asjebliëft?

KIND : Kijk mama! Een kabouter! Die wil ik!

MEVROUW : Nee Jefke, je hebt speelgoed genoeg.

KIND : Ik wil hem! Ik wil hem! Ik wil hem!

MEVROUW : Hou op, Jef!

(Terwijl Irène de papierwinkel regelt, zeurt het kind verder en huilt tenslotte huizenhoog.)

ROGER : Doe dat jong zwijgen! Ik heb nog maar één zenuw over en seffens breekt die ook nog!

IRENE : Hoe wil je dat ik dat doe? Met plakband of met chloroform?

ROGER : Doe wat je wil, maar laat die brulaap zwijgen.

(Fons ongemerkt op)

IRENE : Ok Jefke. Je wil een tuinkabouter, je krijgt een tuinkabouter. Asjebliëft mevrouw. Dat is dan 10 euro voor je paspoort en 25 euro voor de tuinkabouter, maakt samen 35 euro.

FONS : Jufvrouw Irène! Wat doe jij daar!

IRENE : Mevrouw komt voor een nieuw paspoort.

FONS : Doe dat loket dicht!

IRENE : Mevrouw heeft nog niet betaald.

FONS : Ze moet niet betalen. Doe dat loket dicht! *(Irène gehoorzaamt. De tuinkabouter blijft staan)* Aan loketten van openbare diensten wordt geen handel gedreven!

IRENE : Dat weet ik, mijnheer, maar...

FONS : Dat is strafbaar.

IRENE : Ja mijnheer, maar ik wou alleen...

FONS : Wat jij wil, interesseert me niet, juffrouw. Ik deel hier de lakens uit. Hou thuis rommelmarkten zoveel je wil, maar hier worden geen privé goederen versjacherd. Begrepen?

IRENE : Ja mijnheer.

FONS : Wat jij deed, was poging tot sluikhandel. Dat komt in mijn rapport aan de burgemeester En als de feiten zich nogmaals herhalen mag je je biezen pakken, begrepen?

IRENE : Ja mijnheer.

FONS : En nu wil ik tien euro. (*Irène kijkt verbaasd*) Je hebt die mevrouw laten gaan zonder betalen. Eigen schuld, dikke bult.

IRENE : Maar jij zei dat ik het loket moest sluiten.

FONS : Ah ja! Anders had je misschien al ons meubilair nog verkocht. Komaan. Dokken. (*Irène betaalt*) Enne... loketdienst mag je voorlopig vergeten. Tot nader orde doe jij niets dan klasseren. Want het gaat blijkbaar heel wat tijd kosten om je op bruikbaar niveau te krijgen. (*af*)

IRENE : Blaaskaak! Je hoeft niet aan een boom te hangen om een eikel te zijn. En toch verkoop ik die tuinkabouter. (*opent loket*) Verdomme, ze is al weg. (*sluit loket*) Roger! Als ik voor die tuinkabouter 25 euro krijg, zou ik Rita dan niet kunnen doen inzien dat ze van de rommel in haar kast geld kan maken om de deurwaarder te betalen?

ROGER : Hm. Rita is geen groot licht. Ze heeft ze alle vijf nog wel, maar ze werken in ploegen.

IRENE : 't Is 't proberen waard. (*af met tuinkabouter via gang bevolking*)

ROGER : Allee. De Roger kan het hier weer alleen afhaspelen. (*opent het tweede loket in zijn nis, rolt met bureaustoel van nis naar nis en bedient 2 loketten tegelijk*)

(*Aan loket 1*) De volgende!

(*Aan loket 2*) De volgende!

(*Aan loket 1*) Adreswijziging? Uw paspoort alsjeblieft.

(*Aan loket 2*) Bewijs van woonst? Paspoort alsjeblieft.

(*ontvangt identiteitskaart aan loket 1*) Even geduld. 't Is zo gepiept. (*tikt snel wat op de computer*) En hopta! (*printer werkt*)

(*ontvangt paspoort aan loket 2*) Waar was het voor? Ah ja. Bewijs van woonst. Momentje. (*tikt snel wat op de computer*) En hopta! (*printer werkt, Roger neemt de 1ste kopij.*) Adreswijziging. Pirrewirrewit van wie

is dit? (*klant aan loket 1 zegt: "voor mij"*) Alsjeblieft. Volgende week komt de wijkagent. Geen dank. Tot ziens! De volgende!

(*neemt 2de kopij en overhandigt ze aan klant van loket 2*) Alsjeblieft mijnheer. Dat is gratis. Geen dank. Tot ziens. De volgende!

(*Aan loket 1*) Wettigen van volmacht. Paspoort alsjeblieft.

RITA : (*op met keyboard*) What's in a name! Dat heet "technische dienst" maar heeft geen schroevendraaier. En wat doen ze dan? Dan verwijzen ze je door naar het werkhuis. 'k Had m'n Flipke moeten meenemen, dan was ik misschien rapper gesteld. Flipke. Flipke? (*tot Roger*) Waar is mijn Flipke?

ROGER : (*tot Rita*) Een Flipke? Komt in orde. Paspoort alsjeblieft. (*draait zich naar loket*) De volgende!

RITA : Waar is mijn tuinkabouter!

ROGER : Niet voorkruipen, madame. Je komt zo aan de beurt. (*draait zich naar loket*)

IRENE : (*op, geeft geld aan Rita*) Alsjeblieft!

RITA : Geld?

IRENE : Dat is voor jou.

RITA : Wat kan ik met geld doen? Als je het houdt heb je er niks aan en als je het uitgeeft ben je het kwijt.

IRENE : Ik heb je tuinkabouter verkocht.

RITA : Verkocht!

IRENE : Ja. En als je zo alle spullen uit je kast verkoopt, heb je volgende week waarschijnlijk geld genoeg om de deurwaarder te betalen.

RITA : ...Hoe weet jij dat?

IRENE : Ik heb toevallig de mail van je man gelezen en ik wil je helpen.

RITA : Jij achterbakse appelflap! Wat op mijn bureau ligt, is van mij! Daar moet je met je fikken afblijven! Wat daar ligt, gaat niemand aan! Niemand! En zeker jou niet, astrante mossel! Maar nu je toch alles weet. Ja, de deurwaarder komt. Maar dat is mijn zaak! Daar heb jij niks mee te maken. En durf het godverdomme niet voortvertellen of ik krab je ogen uit!

IRENE : Als je uitgeraasd bent, praten we er nog wel eens over.

RITA : Ik wil met jou niet meer praten! Jij bent lucht! Vervuilde lucht!
Broeikasgas! Mijn tuinkabouter verkopen. Hoe durf je! Dat was mijn
kabouter. Mijn mascotte! Mijn Flipke! *(snikt)*

IRENE : Het komt allemaal in orde, Rita. *(legt troostend hand op Rita's
schouder)*

RITA : Raak me niet aan!

IRENE : Ik bedoel het goed, Rita.

RITA : Goed bedoelen? *(spottende lach)* Mijn vent bedoelt het goed, mijn
baas bedoelt het goed, mijn collega's bedoelen het goed en de
deurwaarder zal het ook wel goed bedoelen. Maar ze hangen allemaal
mijn voeten uit! En jij zeker! Hoepel op! Laat me gerust!

IRENE : Het zijn inderdaad mijn zaken niet en ik mag eigenlijk nergens
tussenkomen, maar ik heb echt met je te doen.

*(Irene wil voort praten, maar Rita legt handen op de oren en zingt,
protesterend als een kleuter: "op een grote paddenstoel!")*

RITA : Op een grote paddenstoel,

Rood met witte stippen,

Zat kabouter Spillebeen,

Heen en weer te wippen.

Krak, zei toen de paddenstoel... *(neuriet verder)*

IRENE : Je wegstoppen voor de werkelijkheid helpt niet, Rita.

ROGER : *(Heeft aldoor twee loketten bediend en is zot gedraaid, draait
pirouettes met de stoel)* De volgende! De volgende! Goedemorgen!
Goedemorgen. Da's nogal een weer, hè? Da's nogal een weer, hè?
Paspoort alsjeblieft. Paspoort asjeblieft. Een ogenblikje. Een ogenblikje.
*(Door een van die loketten wordt een eiken tak binnen gestoken. Roger
schrikt)*

KLANT : *(steekt kop binnen aan het tegenovergestelde loket)* Hoe zit het?

Gaat de gemeente er iets aan doen of niet?

ROGER : Een ogenblikje. Er is nog iemand aan het andere loket.

KLANT : Die tak is van mij. Zie je ze kruipen?

ROGER : Kruipen?

KLANT : Processierupsen. Ik eis dat de gemeente er onmiddellijk iets aan doet.

ROGER : *(gilt, met bureaustoel alsof hij nog steeds twee loketten bedient)*
Help! Help! *(dabt in de haren, klopt kleding af)* Processie! Processie!
Rupsen!

IRENE : Waar?

ROGER : Daar! Daar! *(gilt)*

KLANT : 'k Heb al vier keer getelefoneerd. Maar niemand komt er wat aan doen.

IRENE : *(tot klant)* Neem onmiddellijk die tak weg, mijnheer, en meld u bij de milieudienst.

(Klant af, tak weg, Irene sluit de loketten; (de brandsirene loeit, kort nadien sirene af)

STEM door MEGAFOON : Brandoefening! Brandoefening! Geen paniek. Iedereen rustig naar buiten.

RITA : Yes! Een uur vrijaf! Ik kan gaan shoppen! *(af)*

ROGER : *(rent in paniek rond,)* Schafftijd. Schafftijd. Processie. Processie.
(heeft zenuwaanval)

IRENE : Roger! Ga zitten!

ROGER : Ik ben besmet! Ik ben besmet! Smerige beestjes! Het jeukt! Het jeukt!

IRENE : Dat is inbeelding, Roger. Infectie van brandharen merk je pas na 7 à 8 uur. Kom, ik zal je helpen.

ROGER : Ga jij me helpen? Krabben?

IRENE : 't Is niet zeker dat je geïnfecteerd bent, maar voor alle veiligheid haal ik mogelijke brandhaartjes van je huid weg. Kom ga zitten.

ROGER : Hoe ga je dat doen? Je gaat me toch niet scalperen, hè!

IRENE : Met plakband. Hou je stil! *(Irene dept Rogers gelaat en handen met stroken plakband)*

ROGER : Je bent lief.

IRENE : Nu nog wel, ja. En zwijg of ik plak je mond dicht.

ROGER : Spijtig dat je niet lang blijft.

IRENE : *(verschrikt)* Wie zegt dat?

ROGER : Ze pesten je buiten. Dat voel je toch aankomen.

IRENE : En dan win jij onze weddenschap. Maar zo gaat het niet aflopen, hoor. Dat garandeer ik je.

(Fons op, wil af)

IRENE : Mijnheer! Ben jij de verantwoordelijke bij brandalarm?

FONS : Ja. En dan?

IRENE : Moet jij dan niet als laatste buiten?

FONS : Bijlange niet . 't Is maar een oefening.

IRENE : En moeten de computers niet afgezet worden? Bij brand moeten de energiebronnen toch uitgeschakeld worden?

FONS : Ga jij mij de les spellen?

IRENE : Nee mijnheer, maar ik dacht...

FONS : Waarmee? Je hebt niets om mee te denken. Teutebel. *(af)*

IRENE : Negeren van dienstorders, denigreren van het personeel. Wacht maar, pedant stukje bureauchef! Kom Roger. Ga thuis een douche nemen en trek schone kleren aan.

ROGER : Maar dan ben ik niet op tijd terug!

IRENE : Geeft niet. Ik regel dat wel.

*(Roger af. Irène haalt laptop uit haar aktetas en begint te typen.
Brandweerlui tumultueus op met brandspuit)*

BRANDWEERMAN 1 : Moet jij niet buiten?

IRENE : Ik? Nee. Ik niet.

BRANDWEERMAN 2 : *(vindt chocomousse)* Iemand een chocomousse?

DOEK

2° BEDRIJF

(Een uur later. Irène alleen op de scène. Ze werkt op haar laptop)

RENILDE : *(op, sluipt naar Irène, leest mee over haar schouder)* Laks, negeert orders, denigreert personeel, *(Irène schrikt)* Is dat je verslag?

IRENE : Nee, nee, mevrouw de burgemeester. Dat zijn losse notities.

RENILDE : Wie is laks? Wie negeert orders? Toch Fons niet! Fons is een fijne man, rapporteert altijd zeer correct. Zonder één enkele taalfout! En zijn personeel is ook heel tevreden over hem.

IRENE : Kan zijn. Alleen snap ik niet hoe hij van de miljoen zaadjes de rapste is geweest.

RENILDE : Haast en spoed is zelden goed, mevrouw de inspectrice. Trek je conclusies maar niet te vlug. Je hebt tijd, nietwaar? Een inspecteur twee weken incognito laten integreren op de werkvloer. Hoe komen ze er bij?

IRENE : De minister hoopt op die manier een waarheidsgetrouw rapport te krijgen. Als het personeel niet weet dat het inspectie krijgt, slooft het zich niet uit om goed te scoren. En wij krijgen een realistisch beeld.

RENILDE: Hangt er van af hoe waarheidsgetrouw de inspectrice alles weergeeft. Is dit je eerste inspectie?

IRENE: Ja. Maar ik heb er wel de nodige diploma's voor.

RENILDE: Diploma's maar geen ervaring.

IRENE : Dit proefproject is nieuw. Daar heeft niemand ervaring mee, mevrouw.

RENILDE : Waarom gaat dit uitgerekend bij ons door?

IRENE : Er is een keuze gemaakt uit gemeentes die een aanvraag hebben ingediend voor extra personeel.

RENILDE : Zodat ze een rat konden sturen. Ik snap het. Hoe verliep de evacuatie?

IRENE : Je hebt die brandoefening toch niet speciaal voor mij laten doorgaan?

RENILDE : Natuurlijk. Je wou zien hoe het personeel met brandalarm omgaat. En? Alles verliep vlotjes zeker?

IRENE : Je had met die oefening nog kunnen wachten, hoor. Ik blijf nog veertien dagen.

RENILDE : Juist. En dat verontrust me. Mij is ten strengste gevraagd om jouw missie geheim te houden. Maar wat als jij door de mand valt? Mijn personeel is niet van gisteren.

IRENE : Wees maar niet bang. Wij zijn getraind op undercover werk. We zijn een week bij de FBI op cursus geweest.

RENILDE : (*schamper*) Snoeprisjes. En wij maar besparen.

IRENE : Ja, op potloden en goudvissen. Daar heb ik al van gehoord.

RENILDE : (*liefjes*) Wat zou je er van denken om vanavond samen eens iets te gaan eten, dan kunnen we beter kennismaken en kan ik je wat achtergrondinformatie geven over ons toegewijd personeel.

BIANCA : (*op*) Vier keer! Vier keer ben ik van de grond gegaan! Oei! Mevrouw de burgemeester! Wat doet u hier?

RENILDE : Dat zou ik aan jou moeten vragen. Waar moet je zijn als er brandalarm is?

BIANCA : Sorry. (*af*)

RENILDE : Dat akkefietje komt toch niet in je rapport, hè? Bianca is een van onze beste bediendes. Fons is vol lof over haar. Ze is werklustig, altijd bereid, altijd vriendelijk.

IRENE : Wees gerust mevrouw, ik zal geen voorbarige conclusies trekken.

RENILDE : Mag ik je rapport lezen voor je het instuurt? Ik ken mijn pappenheimers en 't zou toch kunnen dat jij je vergist?

IRENE : Na veertien dagen zal ik echt wel een waarheidsgetrouw rapport kunnen schrijven. Maar goed, ik zal het je laten lezen. Wat niet betekent, dat ik het zal wijzigen.

STEM door MEGAFOON : Einde brandoefening. Einde brandoefening. Iedereen mag terug binnen!

RENILDE : Lust je kreeft? We hebben een exquisite kreeftenrestaurant in de buurt. En een gezellig tafelgesprek over onze gemeente en ons personeel kan toch informatief zijn, niet?

IRENE : Ik word liever niet in je aanwezigheid gezien, mevrouw. Dat zou achterdocht wekken.

RENILDE : Bon! Dan wens ik je nog veel succes. En mocht je vragen hebben, ik sta altijd voor je klaar. *(af)*

IRENE : Bedankt.... Gatlikster!

(Irène berg laptop op, Bianca, Rita en Fons op. Fons af naar zijn bureau.)

BIANCA : Die vent was fantastisch, joh! 't Was zalig!

RITA : Heb je met Dracula gerollebold? Je hebt een fameuze zuigplek in je nek.

BIANCA : 'k Weet het. Maar ik trek het me niet aan. Ik was in de achtste hemel, Rita! In de achtste hemel!

RITA : Ja. Kameren op de achtste verdieping in een hemelbed. 't Zal wel plezant geweest zijn. Ben je ook naar de bank geweest? Kan je nu eindelijk die chocomousses betalen?

BIANCA : Denk jij aan geld als je van kop tot teen vertroeteld wordt?

RITA : Denk jij wel eens aan Gerard als je zo vertroeteld wordt?

BIANCA : Ben je zot! Gerard doet zoiets niet. Die vertroetelt me nooit. Alleen 's morgens. Dan brengt hij koffie aan bed. 't Enige dat ik nog moet doen is hem malen.

(er wordt op de loketten geklopt)

RITA : Kijk eens wat ik gekocht heb! *(toont doos met webcam)*

BIANCA : Wat is dat?

RITA : Een webcam. 'k Heb nog wel geen computer, maar zodra het solden is, ga ik er ene kopen. Met of tegen Fernands goesting.

BIANCA : Je koopt te veel, Rita.

RITA : Wat ik met mijn geld doe, gaat niemand aan.

IRENE : Horen jullie dat (geklop) dan niet?!

BIANCA : Natuurlijk. Wij zijn niet doof.

RITA : Tiens! Waar is Roger?

IRENE : Die komt later.

BIANCA : Roger komt nooit later.

IRENE : Vandaag wel. Zullen we lootje trekken wie de loketten doet?

(Bianca toont middenvinger)

RITA : Heb jij je klassement al opnieuw gedaan, bemoeial?

IRENE : Nee. Maar ik begin er meteen aan. *(klasseert)*

BIANCA : Die zal ons eens gaan opjutten, zeg! En ze heeft zelf nog niets gedaan!

(Gerard op. Blijft onbewogen staan.)

BIANCA : Hé schatje! Wat kom jij hier doen?

(Gerard toont een plakkaat met deze smiley: 😞)

BIANCA : Oh! Ben je slecht gezind?

(Gerard toont plakkaat met deze smiley: 😞)

BIANCA : Ben je kwaad?

(Gerard toont plakkaat met deze smiley: 😡)

BIANCA : Zo kwaad? Waarom?

GERARD : *(troont Bianca mee naar hoekje)* Jij bent een stapje in de wereld gaan zetten.

BIANCA : Wie zegt dat?

GERARD : Irène, de telefoniste.

IRENE : Ik kende die uitdrukking niet!

BIANCA : Bemoei je er niet mee. Stekebees!

GERARD : Waarom doe je zoiets, Bianca? Ik ben toch je provider? Waarom ga je dan bij een ander inloggen?

BIANCA : Ik ben gaan boodschappen doen.

GERARD : Volgens de telefoniste ben je op een ander gaan inloggen. Waarom? Is mijn dataverkeer niet goed genoeg?

BIANCA : De telefoniste is nieuw, darling. Ze kent ons bureaujargon nog niet. Als ik met een smiley zeg: "ik ga een stapje in de wereld zetten" begrijpt ze niet dat het een grapje is. Nietwaar, telefoniste?

IRENE: Ja. Ik ben een newbie, mijnheer. Mijn communicatieverbindingen zijn nog niet geconfigureerd.

GERARD : Olala! Ook een computerfreak?

IRENE : Niet echt. Ik werk nog met default instellingen.

GERARD : Maar je kent er wel wat van?

IRENE : Een beetje.

GERARD : Mijn vrouw heeft dus geen slipverbinding gemaakt.

IRENE : Bij mijn weten heeft ze geen nieuwe domainnames aangeboord, mijnheer.

GERARD : TFS

IRENE : Pardon?

GERARD : Thanks for sharing. Bedankt voor de mededeling. Sorry Bianca. Dat was een fatal error. Er zat blijkbaar een bug in mijn harde schijf en daardoor was het bestandje "Zij gaat niet vreemd" gecrasht. Sorry!

BIANCA : Excuses aanvaard. (*zegt Gerard*) Ga in vrede!

ROGER : (*op*) Sorry voor het te laat komen, mensen. Maar dat douchke deed zo'n deugd.

BIANCA : Douche? Ga jij douchen tijdens de werkuren? Wat krijgen we nu?

IRENE : Ik heb Roger naar huis gestuurd om te gaan douchen.

BIANCA : O ja? En wanneer krijg ik vrijaf, madame de directrice?

IRENE : Terwijl jij... boodschappen deed, heeft een klant een eiken tak met processierupsen door het loket geduwd. Ik was bang dat de brandhaartjes Roger zouden infecteren en toen heb ik hem naar huis gestuurd om te gaan douchen.

ROGER : Nu voel ik me goed. Er kietelt niks meer. En ik heb in de spiegel nagekeken, ik heb nergens uitslag of rode vlekken. O maar! Bianca! Jij hebt het wel zitten! Daar! In je nek! Oh!

BIANCA : (*sist*) Fuck you! (*Roger naar zijn loket*)

GERARD : Jesus! Wat een gifke! Maar wacht eens! Dat is geen geïrriteerde huid. Dat is een zuigplek.

BIANCA : Dat kan niet. 't Zal wel van die beestjes zijn.

GERARD : Ja maar, jij was toen toch gaan boodschappen doen? En van mij kan het niet zijn.

BIANCA : Natuurlijk is het niet van jou! Zoiets doe jij al lang niet meer! Sedert je een computer hebt, zuig je je alleen maar vast aan je monitor, speel je met je computermuis, 'put' je vanalles 'in' en 'out' op uw harde en zachte schijven. Maar je eigen vrouw raak je met geen vinger meer aan.

GERARD : Wie heeft dat daar geprint?

BIANCA : Maakt het wat uit? Je kent hem toch niet.

GERARD : Je bent dus wel gaan plug en playen.

BIANCA : Ja en dan? Van jou krijg ik toch nooit een input. Jij RAMt de hele dag met je computer. Maar nooit met mij! Ik ben maar wizardje dat af en toe van pas komt. *(pakt Gerards plakkaat met de 😞 smiley en stelt er zich demonstratief mee op)*

GERARD : *(neemt plakkaat met deze smiley 😡)* Nog een keer, meisje! Als je nog één keer aan sharewaring durft doen, log ik je uit! Ik wil geen vrouw met een open peer-to-peer netwerk.

BIANCA : En ik wil geen vent die meer belangstelling heeft voor zijn computer dan voor mij!

GERARD : Ik heb voor jou toch ook belangstelling.

BIANCA : Ja, als we zonder stroom zitten.

GERARD : Je "over-driven".

RITA : Shit! Stomme computer!

GERARD: Stomme computers bestaan niet. De meeste onkunde zit doorgaans tussen de monitor en de stoel!

RITA : Maar dat spul werkt niet!

GERARD : Waw! Een webcam. Het laatste nieuw model, met bluetooth en ingebouwde micro. *(fluit van bewondering)*

RITA: In de winkel zeiden ze dat zelfs een kind dat kan installeren. Gewoon de cd insteken en de rest doet de computer zelf. Maar dat ding doet niets!

GERARD : Zitten er al batterijen in?

RITA : Moeten daar batterijen in?

GERARD : Ah ja! 't Is wireless. Kom, ik zal het eens installeren. (*gaat volledig op in de installatie*)

BIANCA : Voilà! Hij ziet een computer. En ik ben weeral quantité négligeable.

IRENE : Sorry, Bianca.

BIANCA : Onder mijn ogen onderuit!

IRENE : 't Was een vergissing!

BIANCA : "Weg" heb ik gezegd! En maak me niet kwader dan ik al ben! Hier is te weinig plaats om een lijk te verstoppen.

IRENE : Ja, de kasten zitten vol.

BIANCA : Oh! Daar ben je ook al gaan snollen. Overal je neus tussen steken is je hobby zeker, achterbakse troela? Je bent hier verdomme nog maar een paar uur en je hebt de hele boel al op stelten gezet. Een vieze plank op mijn bureau, gejangk omdat we geen loket open doen, Roger die mag te laat komen en mijn relatie naar de knoppen! Een relatie van twaalf jaar! Waarvan twee jaar liefdesgeluk en tien jaar cybergeluk. Want ook al is Gerard verslaafd aan de computer, wij zijn een hecht paar, weet je! En dat heb jij kapot gemaakt! Jij, met je stomme heiligensmoel!

IRENE : Het spijt me, Bianca.

BIANCA : Jij spijt? Aanpappen met de burgemeester, ja. Dacht je soms dat ik dat niet gezien had? Je stond gewoon te konkelfoezen met miss aquarium tijdens de brandweeroefening. Maar dat zal niet pakken. Je zal nog meer spijt krijgen. Want ik ben je gezeik beu! Schijnheilige klikspan! Begin al maar te solliciteren, want jij vliegt hier buiten! Vandaag nog! (*neemt chocomousse, zonder kloppen af in bureau Fons*)

GERARD : Ziezo. Het programma is aan 't installeren. Nog tien minuutjes en je kunt beginnen 'cammen'.

RITA : Kom ik binnen tien minuten in beeld?

GERARD : Yepz!

RITA : Oh, maar dan ga ik mijn haar nu al 'cammen'. (*af met kam*)

IRENE : (*tot Gerard*) Neem me niet kwalijk, maar wat ga je nu doen?

GERARD : Wachten tot het programma geïnstalleerd is en dan nog een toeltje downloaden.

IRENE : Ik bedoel met Bianca. Ga je haar vergeven?

GERARD : Och, ik vermoedde al langer dat Bianca naast het potje pist. En eigenlijk ben ik bozer op mezelf dan op haar. Ik heb haar verwaarloosd. 'k Had meer bij haar moeten inloggen dan op mijn computer. Maar nu is het te laat.

IRENE : Het is nooit te laat voor een nieuwe start.

GERARD : Kijk. Als ik moet kiezen tussen mijn computer en Bianca, kies ik voor... Bianca. Want ik zie haar nog altijd heel graag; Het probleem is, dat wij uit elkaar gegroeid zijn. En ik zou bij God niet weten hoe ik daar iets kan aan doen.

IRENE : Met romantiek! Romantiek is de glamour die de dagelijkse sleur verandert in een gouden waas.

GERARD : Waw! Alleen gevonden?

IRENE : Gelezen op het internet.

GERARD : Tof hè? Dat internet?

IRENE : Zolang het je leven niet beheerst.

GERARD : Dat is waar. Dus jij denkt dat ik Bianca kan terugwinnen met romantiek. Ok. Ik zal haar een romantische mail sturen.

IRENE : Ja maar, dan wel een krachtige mail, vol vuur en hartstocht. Je moet haar vermurwen, haar doen smelten, haar veroveren!

GERARD : Ok. Ze krijgt straks een 'hot'mail van... Willem de veroveraar. Wie had ooit gedacht dat ik mijn eigen vrouw nog zou moeten veroveren.

IRENE : Elke relatie moet geregeld nieuw leven ingeblazen worden.

GERARD : Jij bent wel erg 'smart' voor een telefoniste. Jij zou beter daar (*bureau Fons*) zitten. Dan zou Bianca wat minder zeuren over haar chef. Ah! De installatie is klaar. Nu dat toeltje nog. (*werkt aan computer*)

RITA : (*op*) En? Werkt het al?

GERARD : Bijna.

.....

ROGER : Oh nee! Weer zo ene! *(beeld alles uit)* You kap-kap bomen?... You ttip-tjap koeien?... You klop-klop mayonaise?... Jesus, ik weet het niet meer. Die gasten zijn zo onderontwikkeld! Waar ze vandaan komen is zelfs een regenboog nog zwart-wit, denk ik.

IRENE : Probeer eens met taxi-chauffeur.

ROGER : Do you draai-draai aan een wieleke? Akke akke tuut tuut?

MAROKKAAN : Tomatteploek.

ROGER : Tomatteploek. 'k Had het kunnen weten. Maar ik schrijf het zo op, hoor. Dat ze op het ministerie maar uitzoeken wat het is.

(Bianca en Fons op)

FONS : Juffrouw Irène. Op mijn bureau! Nu!

IRENE : Met of zonder chocomousse?

FONS : *(sleift dreigend tot pal voor Irène, fixeert haar, creëert spanning)* Mét.
(af)

BIANCA : Ah nee! Dat is onze chocomousse!

IRENE : Wees maar niet bang. Ik betaal hem wel. Hier Rita. 2 euro. *(legt 2 euro op Rita's bureau, neemt chocomousse, af)*

RITA : Oh kijk! Er komt iemand binnen! *(volgt de gebeurtenissen op haar monitor)*

.....
BIANCA : Dat zie je zonder webcam ook. Doe dat spul weg! *(tot Irène)* En? Je C4-tje gekregen?

IRENE : Een chocomousse verzacht de zeden. Dat zou jij toch moeten weten!

BIANCA : Onderkruipster!

IRENE : Het doel heiligt de middelen, toch?

RITA : Draai eens een beetje meer naar de camera, Bianca. Dan zie ik je beter.

BIANCA : Hou daar mee op, Rita! Schakel dat ding uit! *(tot Irène)* En jij! Als jij nog één keer onze chocomousse pakt, klaag ik je aan voor diefstal.

IRENE : Ik heb toch betaald. Daar zijn zelfs bewijzen van. De webcam heeft het allemaal geregistreerd.

RITA : Hé! Ik kan inzoomen! Oh Bianca, de zoom van je rok hangt los. Aan je rechterkant. *(Bianca kijkt rechts)* Nee! Aan die andere rechterkant.

BIANCA: Shit! Daar ben ik waarschijnlijk mee aan de bedsponde blijven hangen. Heb jij naaigerief?

RITA : Kijk maar eens in mijn kast. Ik denk dat daar nog een nieuw naaisetje in ligt.

(Bianca opent de kast, bij het zoeken valt er een fluitketeltje uit)

IRENE : Oh wat een prachtig fluitketeltje! Net wat ik zocht! Hoeveel vraag je er voor, Rita?

RITA : Ik verkoop niks.

IRENE : Ik geef er 5 euro voor.

RITA : Ja hallo! Ik heb er zelf 50 euro voor betaald.

IRENE : 50 euro? Komaan. Heb je er nog iets bij gekregen misschien?

RITA : 't Was een set van drie.

IRENE : Goed. Dan geef ik er... 15 euro voor.

RITA : *(rekent)* Dat is niet genoeg.

IRENE : 16 euro dan?

RITA : 25.

IRENE : Wat denk je van 18? Dan heb je toch al winst.

RITA : Oh ja? *(rekent)* Hm. 20 euro en geen euro minder.

IRENE : Verkocht! *(betaalt)*

BIANCA : Bingo! *(af met naaisetje)*

RITA : Hihi. Ik heb je liggen. Je hebt 3 euro te veel betaald. *(steekt tong uit)*

IRENE : Oh maar die verdien ik straks dubbel en dik terug.

RITA : Oh ja? Hoe?

IRENE : Het keteltje is splinternieuw, design, van roestvrij staal. Als ik het op ebay zet maak ik er minstens 40 euro van. Als je zaken wil doen, moet je op ebay zijn. Ik ben ervan overtuigd, dat ik van al wat in die kast steekt zo'n 1000 euro winst kan maken.

RITA : 1000 euro winst?! Dat kan niet!

IRENE : O jawel! Ik zal het bewijzen. Laat eens kijken. Hoeveel heb je voor die lampenkap betaald? Ah. 150 euro. 't Staat er nog op.

RITA : Nee, nee. Die heb ik voor de helft van de prijs gekregen. Hij had in de etalage gelegen en was wat verschoten van de zon.

IRENE : Maar hij is wel 150 euro waard. Goed. Dan maken we eerst een mooie foto van die lampenkap.

RITA : Er liggen waarschijnlijk wel enkele fototoestellen in mijn kast, maar geen filmrolletjes.

IRENE : Dat doen we toch met de webcam.

RITA : Oh! Kan dat ding foto's maken ook?

IRENE : Natuurlijk. Kom, stal de lampenkap uit op Bianca's bureau, dan maak ik de foto.

RITA : Ik wist niet dat jij met een webcam kon werken.

IRENE : Er is nog vanalles dat je van mij niet weet.

RITA : *(stalt de lampenkap uit)* Staat hij zo goed?

IRENE : Nee. Daar ligt te veel rommel. Ga daar eens tegen die muur staan met die lampenkap. Dan heb ik ineens een neutrale achtergrond. En steek hem omhoog.

RITA : *(gehoorzaamt)* Zo?

IRENE : Lager. *(Rita laat de lampenkap zakken)* Nog lager. Nog lager. *(uiteindelijk zakt de lampenkap over Rita's hoofd)* Ja! Houden zo, ik zoom nog wat dichterbij en dan hebben we een prachtfoto.

FONS : *(op, sleft naar Rita)* Hé groot licht!

RITA : *(heft de lampenkap omhoog)* Fons! Oh nee! *(trekt de lampenkap terug over het hoofd)*

FONS : Hé! Grote lantaarn! *(Rita schrikt)* Is hier geen licht genoeg?

RITA : Euh. Jawel mijnheer Fons.

FONS : Waarom sta je dan staande lamp te spelen?

IRENE : Ze deed het voor mij. Ik wou zien of die lampenkap niet te groot is voor mijn living.

FONS : Jij moet zwijgen en klasseren. *(tot Rita)* En jij! Zet dat Fabiola-vehikel af en luister. De burgemeester heeft me opgeroepen voor een... euh... werkvergadering. Ik ben niet bereikbaar. Ik zal pas deze namiddag terug zijn. Dringende zaken laat je liggen tot ik terug ben. Ok?

RITA : En als je vrouw belt?

FONS : Dan zit ik in de kantine konijnenvoer te eten.

RITA : Moet ik dan doorverbinden naar de kantine?

FONS : Nee, groot licht. Met een bakkes vol gras kan ik niet spreken. *(af naar zijn bureau)*

RITA : Bedankt om het voor mij op te nemen.

IRENE : Och, dat is graag gedaan. Zullen we dan nu de lampenkap op ebay zetten?

RITA : O ja! Hoeveel ga ik er op verdienen?

IRENE : Minstens 50 euro. Kom, ik zal je tonen hoe je moet e-bayen. *(Irene werkt aan Rita's computer terwijl Rita toekijkt)* Eerst surfen we naar ebay.be. En dan, omdat het de eerste keer is, vullen we het registratieformulier in. Voilà! Hier is het. Wil jij het invullen?

BIANCA : *(op)* Oh! Mag Miss Stekebees al aan de computer werken? Gaat ze nog meer op zijn kop zetten?

RITA : Ze leert me e-bayen.

BIANCA : Tof! En straks leert ze je nog tetrissen en pacmannen en mahjongen en komt hier van werken niks meer in huis.

IRENE : Alsof jij al veel gedaan hebt.

BIANCA : Bemoei je met je eigen zaken! Bitch! Ik zie je niet meer en hoor je niet meer. Jij bent lucht! Vervuilde, stinkende lucht!

ROGER: Help! Hier is een iemand die wil trouwen maar die vent is al vier maanden dood. Wat moet ik nu doen?

BIANCA: Bel naar de begrafenisondernemer en zag dat hij er ene vergeten is.

ROGER: Die mijnheer Swerts is vorig jaar gestorven en hij staat hier! Een levende dode! Aan mijn loket!

IRENE : Kalm, Roger. Het is waarschijnlijk een administratieve fout.

BIANCA : Oh ja! Steek de schuld maar op ons.

IRENE : Misschien is het Zwerts met een Z.

ROGER : Op zijn paspoort staat Swerts met een S.

IRENE : Maar in de files zit hij misschien onder de Z.

BIANCA : Maak het nu eens niet moeilijk! Stuur die vent naar mijn loket! Ik zal dat eens rap oplossen! (*opent loket*)

ROGER : U wordt geholpen aan loket 2, mijnheer Sw of Zw Erts
(*Irene en Roger zoeken in de fichenbak.*)

BIANCA : (*tot klant*) Mijnheer, jij kan niet trouwen. Jij bent dood. (*sluit loket*)
Voilà! Opgelost! (*gaat aan haar computer werken*)

ROGER : Hoe kan een S nu onder de Z zitten? Dat verschil zie je toch! Een S is een slang en een Z is Zorro.

IRENE: Het zou niet de eerste keer zijn dat een S met Z verwisseld wordt.
Kijk! Hier staat het Zwerts, Kerkstraat 69.

ROGER: Dat is hem! Merci Irèneke. Je bent een schat. (*kust Irène op de wang, opent loket. Mr. Swerts is weg. Loopt buiten, roept*) Mijnheer Zzwerts, mijnheer Zzwerts... (*komt terug*) Hoe heet hij nu feitelijk? Swerts of Zwerts?

IRENE : Als op zijn paspoort Swerts staat, zal hij wel Swerts heten, zeker?

ROGER : (*roept*) Mijnheer Sswerts! Mijnheer Sswerts! (*af*)

RITA : Het ebayformulier is ingevuld, Irène.

IRENE : Ah! Dan kan je nu de lampenkap te koop aanbieden. Zal ik het voordoen?

RITA : Ja, graag.

(*Irène werkt aan Rita's computer, Rita kijkt toe. Er komt romantische muziek uit Bianca's computer*)

RITA : Staat er nu weer iemand in de gang met een radio? Hebben ze nu nog allemaal geen MP3speler met oordopjes?

BIANCA : Het is mijn computer.

RITA : Oh nee! Een virus! (*Bianca neuriet gelukzalig mee*) 't Is nu niet het moment om te zingen, hè Bianca. Als onze computers kapot zijn moeten we zelf beginnen denken en veel harder werken.

IRENE : Van hard werken is nog niemand dood gegaan.

RITA : Dat weet ik. Maar ik wil niet de eerste zijn.

BIANCA : Het is geen virus. 't Is een attachment bij een mail van een anonieme aanbieder. Moet je horen wat hij schrijft. (*Leest*)

“Zoals de witte vlokken de groene den zachtjes dekt
 De harde grond bedekt met fluweel tapijt
 Het lawaai verstild tot gedempt geluid
 En de vogel zijn lied helder klinkt
 Zoals jij Bianca, lieflijke orchidee
 Glanst en geurt, mijn hart verscheurt
 Mijn gedachten laat verdwalen
 Slechts vier woorden doet herhalen
 Ik hou van jou.
 Willem de Veroveraar.”

RITA: Willem de Veroveraar?...

ROGER: *(op)* Ik heb hem gevonden.

RITA: Ik dacht dat die vent dood was!

ROGER: Nee, nee, hij leeft nog. Hij zat onder de Z. *(werkt aan loket)*

BIANCA: Ik vraag me af wie dat kan zijn.

RITA : Met zo'n naam? Dat is zeker een Hollander.

BIANCA: Het zal wel een schuilnaam zijn. Maar wie het ook is, het is een vent naar mijn hart. Zo romantisch! 'k Vraag me wel af hoe hij mijn emailadres kent.

RITA : Ik vind dat louche. 'k Zou die mail deleten als ik jou was.

BIANCA: Deleten? Ik denk er niet aan! Zo'n poëtische romanticus laat ik niet op zijn honger zitten. Ik ga hem antwoorden. Oh wacht! 'k Heb weer een mail. Weer van hem! “Lieve schat, pijnig je mooie hoofdje niet. Ik heb je emailadres gevonden op de site van de gemeente waarvoor je werkt: [www.\(naamvangemeente\).be](http://www.(naamvangemeente).be). Hot kisses. Willem de Veroveraar.” Oh! Hot kisses! Olala, hij is nog hartstochtelijk ook. Ik begin meer en meer interesse te krijgen.

RITA: Hij weet dat je hier werkt, dan is het geen onbekende.

BIANCA: 't Is misschien iemand die gezwicht is voor mijn charmes toen hij aan het loket stond.

RITA: Of een flauwe plezante van de technische dienst.

BIANCA: Die techneuten! Komaan, die kunnen wel goed met machines en computers overweg maar weten niet hoe ze een vrouw moeten aanpakken.

IRENE: Daar zou ik niet zo zeker van zijn.

BIANCA: Kom er niet tussen, mekkerkont! Mijn mails gaan jou niet aan. Hé!
'k Heb weer mail. Weer van hem!

RITA: *(leest)* "Je bent de mooiste loketmadam

Het liefste dat me overkwam

Mijn bloem, mijn fee, mijn Queen

Ik hoop je spoedig weer te zien."

't Is dus toch een klant van 't loket!

BIANCA: Ik wil weten wie het is. Ik stuur hem een lieve, gevoelige mail terug.

RITA: Zal ik helpen? Ik heb altijd al iets willen schrijven dat de mensen aangrijpt; iets waar de hele wereld emotioneel van worden, waar ze van snotteren en huilen van pijn en ontreddeing.

BIANCA: Dan ga je beter bij Microsoft werken om de foutmeldingen op te stellen. Nee, nee. Die mail beantwoord ik zelf wel.

IRENE: Oh beminnelijke vent

Zeg mij wie je bent

Al blijft je naam verholen.

Je hebt mijn hart gestolen.

BIANCA: Hé! Dat is niet slecht. Maar is dat niet te kort?

IRENE: Meer moet dat toch niet zijn? Je vindt hem aardig en je wil weten wie het is.

BIANCA: Je hebt gelijk. Zeg dat nog eens.

IRENE: *(dicteert teatraal terwijl Bianca typt)* Oh beminnelijke vent

Zeg me wie je bent

Al blijft je naam verholen

(richting Roger) Je hebt mijn hart gestolen.

ROGER: *(krabt op zijn rug)* Heb je het tegen mij?

IRENE : Nee, ik was aan 't dicteren.

ROGER: *(teleurgesteld)* Oh.

BIANCA: Voilà. De mail is vertrokken.

RITA: Alle vooruit. Als het een Hollander is, lig je binnenkort in een sleurhut te wippen.

ROGER : *(schurkt met zijn rug tegen een deurstijl)* Oh,oh, aah.

IRENE: Wat scheelt er, Roger?

ROGER: Mijn rug! Mijn rug staat in brand. Ik word er zot van!

IRENE: O nee! Toch geïnfecteerd door die processierupsen? Laat eens kijken.

ROGER: Oh Irène, krabt eens asjeblieft! Ik houd het niet meer uit.

IRENE: Alle vooruit! Trek je hemd uit je broek. Rita, wil jij Rogers loket even overnemen?

RITA: Ja maar, wie doet mijn werk dan?

IRENE: Ik help straks wel. Bianca, wil jij in de apotheek anti-jeuk zalf gaan halen? Ik betaal het straks terug.

BIANCA: Kijk aan! Onze nieuweling zal mij eens commanderen!

ROGER: Asjeblieft, Bianca! Ik houd het niet meer uit!

BIANCA : 't Is altijd iets met jou. Als je geen zenuwzinking krijgt, krijgt je jeuk. Zo krijg ik mijn werk hier nooit gedaan.

(Rita aan loket, Bianca af. Irène wrijft over Rogers rug. Roger geniet)

ROGER: Oh! Dat doet deugd. Oh ja! Oh! Kan je niet wat meer krabben?

IRENE: Wacht. Ik zal eens zien of ik iets vind om te krabben. Trek je hemd maar uit.

(Irène vindt een Wc-borstel in Rita's kast. Wrijft daarmee over Rogers rug die voorover gebogen op een bureau ligt. Roger kreunt van genot.)

ROGER: Hmmm.... Ohhh... Nog... nog....

FONS: *(op in tennistenu)* Hou op! Hoor je dan niet dat hij bijna klaar komt? Seks in 't openbaar! Wat zijn dat voor manieren!

IRENE: Hij had jeuk.

FONS: En dan moet jij krabben. Zijn armpjes waren te kort, zeker? Nee, nee, juffrouw. Dat was openbare zedenschennis met onmiddellijk ontslag als

gevolg. Als ik terug ben van mijn werkvergadering met de burgemeester mag je je C4 komen halen.

IRENE: Maar mijnheer, het was...

FONS: Je hoeft niets uit te leggen. Ik heb gezien wat het was. Jij bent ongeschikt voor deze dienst, jongedame. Je vliegt er uit!

ROGER: Ze heeft anders wel goede ideeën, hoor.

FONS: O ja! Aan ideeën geen gebrek. Ze werkt hier nog maar drie uur en ze heeft mijn personeel al opgejut, een hoedenwinkel open gedaan, seksmassages gegeven. Ideeën bij de vleet. Maar frivole ideeënbusen kunnen wij hier niet gebruiken. Ernst en werklust, dat hebben we hier nodig. Ik moet vertrekken. Tot ik terug ben doe jij niks. Helemaal niks. Je gaat op een stoel zitten, met de armen gekruist en vinger op de mond. Begrepen?

ROGER: *(reikt chocomousse aan)* Een chocomousse, mijnheer Fons?

FONS: Hm. Zet het maar op mijn bureau. Scheelt er iets?

ROGER: Ik wou alleen maar zeggen dat Irène de slechtste niet is.

FONS: Daar hoef jij niet over te oordelen. Dat is mijn taak. Tot straks! *(af)*

IRENE: Waarom bood je hem een chocomousse aan?

ROGER: Omdat hij zo kwaad was op jou. En chocomousse verzacht zijn zeden.

IRENE: Je weet toch dat ik tegen dat chocomousse gedoe ben. We hadden trouwens een afspraak, weet je nog? Als ik onze weddenschap win, moet jij die chantages met chocomousse boycotten. En nu begin je er zelf mee!

ROGER: Jij kunt toch niet meer winnen. Je krijgt straks je C4. Maar als ik je plezier kan doen met die chocomousse situatie te stoppen, wil ik dat wel arrangeren.

IRENE: Hoe ga je dat doen?

ROGER: Dat zal je wel zien. Ga zitten. Armen overeen. Vingertje op de mond. Ik ben zo terug. *(af)*

IRENE: *(loopt even doelloos rond, kijkt dan op Rita's computer)* Hé Rita! Kom eens kijken! Je lampenkap is verkocht!

RITA: Echt?

BIANCA: *(op)* Hier is je zelf. 't Was 10 euro. Kan ik ontvangen? En doe in 't vervolg je boodschappen zelf. Ik ben je sloofje niet. Wel? Waar zit die krabber nu?

IRENE: Hij is even weg.

RITA: Wil jij het loket overnemen, Bianca? Mijn lampenkap is verkocht.

BIANCA: Geen tijd. Ik moet mijn mails checken.

RITA: Toe Bianca! Heel even. Je krijgt één chocomousse gratis.

BIANCA: *(gaat naar het loket)* Wat een soep is dat hier! En dan verschieten ze dat ik mijn werk niet gedaan krijg.

RITA: 151 euro? Geven ze er 151 euro voor?

IRENE: En het kan nog meer worden.

RITA: Maar dan word ik rijk!

IRENE: Met wat er in die kast zit, kan je aardige duit verdienen, ja.

RITA: En ik moet niets doen dan er een foto van maken en die op ebay zetten.

IRENE: En een vraagprijs vooropstellen. Zo werkt dat, ja.

RITA: Waar is die webcam!

(Van hier af loopt Rita voortdurend weg en weer om voorwerpen uit de kast te halen en te fotograferen)

IRENE: Mag ik nog eens iets vragen, Rita? Gaat Fons altijd in tenniskledij naar een werkvergadering?

RITA: Toch dikwijls. De burgemeester en Fons hebben elkaar op de tennisclub leren kennen. Zij en hun echtgenoten zijn al jaren dikke vrienden en spelen geregeld een matchke dubbelspel.

IRENE: Hm. Dat verklaart veel.

ROGER: *(op met affiche in houten lijst, zijn rug jeukt nog steeds)* Ziezo! Dat hebben die van de technische dienst knap gedaan. *(stelt affiche op)* 't Zal nu wel gedaan zijn met de chocomousse.

(Irène leest wat er op staat, griffelt. Roger geeft haar de zelf. Irène smeert Rogers rug in. Bianca's pc speelt een muziekje.)

BIANCA: Ik heb mail! (*leest de affiche*) “Weg met de chocomousse! Door toename van het aantal aids gevallen is het vanaf heden verboden het gat van de baas te likken.” Wie heeft dat daar gezet? (*niemand antwoordt, tot Irène*) Jij zeker?

IRENE: Ik? Nee. Maar ik sta wel achter de idee. De baas omkopen met chocomousse is... corrupt.

BIANCA: (*boos*) Corrupt?! Weet je wie hier corrupt is? Degene die opzettelijk vertrouwelijke informatie doorspeelt, die mijn man tegen mij opjut en mijn huwelijk ruïneert. En nu ga jij ons vertellen dat wij corrupt zijn! Omdat we Fons af en toe een chocomousse toesteken. Maar dat jij het gat likt van de burgemeester, dat potje moet gedekt blijven, hè? Weet je wat? Jij kunt de pot op! Vreet je stomme ideeën op en stik er in! (*slaat affiche op Irène's kop stuk*)

ROGER: (*loopt naar Irène*) Irèneke! Doet het pijn?

IRENE: Het gaat wel.

KLANT: (*zwaait met papier*) Tomatteploek! Tomatteploek!

ROGER: (*roept naar klant*) Ja, ja. Ik schrijf het seffens op.

RITA: Weer een tomatteploek? Ze hebben er een camion van gelost, zeker?

ROGER: Ga even zitten. Zal ik een glaasje water halen?

BIANCA: Leg zoveel eieren niet onder die trut!

KLANT: Tomatteploek! Tomatteploek!

ROGER: Je ziet bleek. Zal ik een dokter bellen?

IRENE: Nee, nee. Ik ben alleen maar wat geschrokken.

KLANT: Tomatteploek! Tomatteploek!

ROGER: Zagevent! Ik moet niet weten wat je deze middag gaat eten. Ik heb je beroep gevraagd.

KLANT: Tomatteploek! In Roemst. Drie maanden tomatte ploeken. Negen maanden dop.

ROGER: Tomatenplukkers! 't Zijn verdorie tomatenplukkers! (*loopt naar loket*)

RITA: Drie maanden werken en negen maanden dop. Niet slecht gezien.

BIANCA: Rita! Heb jij een nachtlamp te koop staan?

RITA: Seffens. Ik moet de foto nog op ebay zetten.

BIANCA: Moet je horen. *(leest e-mail)*

Bianca, my darling, mijn schat

Ik wou dat ik je in mijn armen had.

Ik wil je masseren, en niet alleen je achterkant

Niet met wc-kwast, maar m'n zachte hand

Teder laten glijden over je fluwelen vel

PS. Die nachtlamp wil ik wel.

RITA: Hoe weet hij dat van die lamp? Die staat nog niet op e-bay! En dat van die wc-borstel weet hij ook al!

BIANCA: Welke wc-borstel?

RITA: Irène heeft daarstraks met een wc-borstel op Rogers rug gekrabd.

BIANCA: Hij weet wat wij hier doen! Dat is potverdikke een gluurder! Ah nee!

Mijn lijf mag hij wel eens hebben, maar van mijn privacy moet hij afblijven. *(kijkt door loket, daarna af via gang)*

RITA: *(bang)* Misschien is 't wel een seksmaniak, of een moordenaar!

IRENE: *(schudt nee, knikt richting webcam)*

RITA: De webcam?

IRENE: Gerard...de Veroveraar.

RITA: Gerard? Kan Gerard hier alles zien? *(Irène knikt)* Dan weet hij dat Bianca aan 't aanpappen is met die Hollander. Amai, dat gaat er straks tegen zitten.

IRENE: Kan je zwijgen? *(Rita knikt ja)* Er is geen Willem. Gerard stuurt die mailtjes. Met jouw webcam heeft hij een verbinding gemaakt naar het internet. Nu kan hij op zijn computer alles zien wat hier gebeurt.

RITA: Maar dan is hij zijn eigen vrouw aan 't versieren!

IRENE: Hij wil bewijzen dat hij wel romantisch kan zijn.

RITA: Oh! Hoe lief!

IRENE: Speel je het spel mee?

RITA: Oh ja! Een geheime samenzwering! Spannend!

(Bianca op)

RITA: En? Heb je hem gevonden?

BIANCA: *(op)* Alleen maar allochtonen en madammen. Hoe weet die gast wat hier gebeurt?

RITA: 't Is misschien een helderziende, nietwaar Irène? *(knipoogt)*

BIANCA: Helderzienden bestaan niet.

RITA: Jawel, die bestaan wel. Nietwaar, Irène?

BIANCA: Oh ja? Heb jij al eens in de krant gelezen: "helderziende wint de lotto"?

RITA: Irène is ook helderziende. Nietwaar, Irène?

IRENE: Ik?... Euh. Ja. Ik kan een beetje toekomst voorspellen.

BIANCA: Dat kan ik ook. *(hokuspokust over bureaulamp)* Ik zie, ik zie, ik zie alhier, jij krijgt binnenkort je C4.

IRENE: Ik kan kaarten leggen.

BIANCA: Rita! Duik in je container en geef onze madame Soleil een boek kaarten. *(Rita geeft Irène een stel spelkaarten uit haar kast)*

IRENE : 't Zijn geen tarotkaarten en 't is hier niet de juiste sfeer, maar ik zal het proberen.

BIANCA: Sfeer? Moet je sfeer hebben? Dat is maar een woord. *(Plugt nachtlamp in, dooft fel bureaulicht)*

ROGER: Hé! Zo zie ik niks!

BIANCA: Doe je loket maar dicht en kom er bij. Zolang die paranormale griet hier nog rondloopt, moeten we er van profiteren.

(Roger sluit loket. Allen scharen zich rond de lamp. Irène schudt de kaarten, laat Bianca afnemen, legt de kaarten open)

IRENE: Ik zie een man die gek is van jou.

BIANCA: Die Willem. Dat is niet moeilijk.

IRENE: Hij popelt om bij jou te zijn.

BIANCA: Dat weet ik al. Wat gebeurt er in de toekomst?

IRENE : De man leidt een dubbel leven.

BIANCA : Shit! Hij is getrouwd.

RITA : Dat is voor jou toch nooit een probleem geweest?

BIANCA : Kom er niet tussen. Wanneer zie ik hem?

IRENE : De gevoelens van die man zijn heel oprecht. Hij houdt ontzettend veel van je en wil je zo snel mogelijk in zijn armen nemen. Maar jij zult dat niet meteen toelaten.

ROGER : Dat zou de eerste keer zijn.

BIANCA : Klep toe! Waarom laat ik dat niet toe?

IRENE : Omdat je je hart niet meteen openstelt.

BIANCA : Is het zo'n lelijke?

IRENE : Hij heeft een heel mooi karakter.

BIANCA : Lap! 't Is een lelijke.

IRENE : Zijn liefde zit diep, heel diep. Hij heeft maar één betrachting en dat is: jou gelukkig maken. Hij wil je vriend, je partner én je geliefde zijn. Jullie relatie wordt hecht, al zal ze niet altijd over rozen lopen.

BIANCA : Dat zal niet. Als zijn vrouw of mijn Gerard er achter komt.

IRENE : Oh nee! Hartendame ligt naast klaverboer!

(Fons en Renilde ongemerkt op)

BIANCA : Wat wil dat zeggen?

IRENE : Klaverboer heeft een wapenschild in de hand.

BIANCA : Gerard! Hij gaat me vermoorden!

IRENE : Het wapenschild duidt op je werk. De boer is je chef. Hij wordt gemanipuleerd.

ROGER : Met chocomousse!

FONS : Aha! Ik ben een boer! *(Bianca, Roger en Rita stuiven ieder naar een loket.)* En jij dan? Wat ben jij? Masseuse, marktkramer, fotografe, waarzegster? Wat nog allemaal? Jij moest op de voor gaan staan. *(tot Renilde)* Zie je nu? Ik heb het gezegd, hè! Met dat wicht is niets aan te vangen. Ze doet niet wat er gevraagd wordt, houdt mijn mensen van hun werk, zet de boel overhoop. Met zo'n rebel kan ik niks aanvangen.

(Er rinkelt een bel)

BIANCA : Yes! Schafttijd!

(Bianca, Rita en Roger sluiten hun loket en willen vertrekken.)

RITA : *(steekt haar arm onder Irène's arm en wil haar meetronen)* Kom, we gaan eten.

FONS: *(tot Irène)* Hela, hela, ik ben met jou nog niet klaar. Of heb je niet gezien in je glazen bol, dat je een C4 krijgt?

(Bianca en Rita af)

ROGER : *(zenuwachtig onderdanig)* Mevrouw de burgemeester. Mag ik beleefd opmerken dat Irène een goede collega is. Ik zou graag hebben dat je haar nog een kans geeft en dat ze minstens nog twee dagen mag blijven. *(af)*

DOEK

3° Bedrijf

(Rita's ebay-artikelen worden verhandeld. Op de plank liggen allerlei voorwerpen, waaronder: een paar rubberen laarsjes, vijf Barbiepoppen, een stel skilatten. Onder de plank lege kartonnen dozen. Op een bureaustaan staat een rode vaas met bloemen. Irène zoekt iets tussen de artikelen op de plank. Roger en Bianca zitten aan een loket. Rita rommelt in haar kast.)

RITA : Is het deze? *(toont witte vaas)*

IRENE : 'k Zal het vragen. *(gaat met vaas naar loket)*

BIANCA : *(kijkt even op haar computer, neemt dan skilatten van de plank.)*

Allee, daar zijn we weer van af. *(duwt skilatten door het loket)*

ROGER : Hier is iemand voor een Barbiepop.

RITA : Welke? Ik heb er vijf.

IRENE : Hij zegt dat hij een rode vaas besteld had.

RITA : Ah ja! Dat is die. *(Wijst naar vaas met bloemen die op een kast staat)*

IRENE : Wat moet ik met die bloemen?

RITA : Geef die maar mee.

ROGER : 't Is een Barbie met kort haar, zegt ze.

RITA : Kort haar? Ik heb geen met kort haar. Zeg dat ze even wacht. *(neemt schaar, knipt haar van Barbiepop)*

BIANCA : *(geeft Rita geld)* Hier. Het geld voor de lampenkap. Ik heb er 10 euro afgehouden, voor de chocomousses van vandaag.

RITA : 10 euro? Dat is zo veel?

BIANCA : Tja, als jij een clandestien handeltje begint, loopt het smeergeld op.

KLANT : Ik kom voor die witte paraplu daar!

BIANCA : Momentje. Niet te hevig. Je zou het niet zeggen, maar wij werken nog altijd aan de gemeente, hè. *(kijkt even op haar computer, dan met paraplu naar loket)*

ROGER : Waar blijft die Barbie?

RITA : Was het er een met een carré of was het opgeknipt?

ROGER : *(tot klant)* Was het een carré, madame, of was het opgeknipt. *(tot Rita)* Met pieken!

RITA : Pieken? Alle vooruit! *(Zet Barbie's haar omhoog, neemt bus haarlak uit Bianca's beautycase en bespuit Barbie's kop.)*

IRENE : *(met vaas)* Hij vraagt of we dat als cadeautje kunnen inpakken.

RITA : *(geeft Barbie aan Roger, tot Irène)* Kijk eens in de kast. Daar ligt misschien nog wel iets dat kan dienen.

(Irène zoekt in de kast)

ROGER: Hier hangt geen prijskaartje aan!

RITA : Oeps! Dat zal ze bij de kapper verloren hebben. Ik zal het opzoeken.

(Rita consulteert haar computer. Irène stoot iets uit de kast dat kletterend op de

grond valt – bv. een kookpot met deksel)

RITA: Stil! Seffens komt Fons uit zijn bureau!

BIANCA: Die komt niet. Ik heb hem vier chocomouskes gegeven.

ROGER : Komaan Rita! Hoeveel kost dat! Ik word hier zenuwachtig van! Wat als Fons die vier chocomousses achtereen uitlepelt... en hier komt overgeven?

RITA : Je moet niet bang zijn. Als de klink van zijn deur beweegt, duurt het nog achttien seconden voor hij binnen is. We hebben dat toch gechronometreerd. Op 15 seconden is plan HB uitgevoerd.

ROGER : Allee, hoeveel kost die pop?

RITA : Vraag maar... 7 euro.

IRENE : Ik vind geen inpakpapier.

RITA : Kom hier!

(Rita grijpt de vaas, neemt de bloemen er uit, giet het water in een rubberen laars, zet de bloemen in de laars, zet de laars op de kast, kiept een doos printerpapier om, verpakt de vaas in de doos. Vindt in lade lint met Belgische driekleur, knipt bloem uit het boeket en plakt het op de doos. Inmiddels...)

ROGER : De klant zegt dat ze voor die Barbie maar 4,32 euro geboden heeft.

RITA : Dat was eergisteren. Vandaag is ze naar de kapper geweest.

BIANCA: (*kijkt op haar computer, tot Irène*) Pak mijn loket eens over, ik heb mail.

IRENE: Toch weer niet van Willem? (*Roept naar webcam terwijl ze naar de loketten gaat*) Nu niet! 't Is te druk, man!

RITA: Wat schrijft hij?

BIANCA: Dat zeg ik niet. Het is te pikant.

RITA: (*leest achter Bianca's rug mee*) Oh! Hoe weet hij dat jij twee mooie borsten hebt?

BIANCA: Hij zal ze geteld hebben, zeker.

RITA : Weet je nu al wie het is?

BIANCA : Nee. Hij heeft nog altijd geen afspraak gemaakt. Tien dagen zit ik nu al van 's morgens tot 's avonds aan het loket en hij heeft zich nog niet bekend gemaakt.

RITA : Is het daarom dat je er zo slecht gezind bijloopt?

BIANCA : Nee... Het is Gerard... Ik denk dat hij een ander heeft.

RITA : Gerard toch niet, zeker! Die denkt toch alleen maar aan bits en bytes.

BIANCA : Hij zit niet zo vaak meer aan de computer. Eergisteren gaf hij mij deze prachtige balpen. "Zo maar", zei hij.

RITA : Waw! Een Mont Blanc! Dat moet een fortuin gekost hebben!

BIANCA : 695 euro. Ik heb het opgezocht. En gisteren had hij bloemen bij. Wanneer krijgt een vrouw van haar man zoveel cadeaus, hè? Toch alleen maar als ze iets mispeuteren. Hij heeft een maîtresse, Rita. Ik ben er bijna zeker van.

RITA : Maar Bianca... (*tot Irène die een ebay voorwerp komt zoeken*) Ze denkt dat Gerard vreemd gaat.

IRENE : Dat doet Gerard niet..

BIANCA : Wat weet jij daarvan?

IRENE : Hij verwent je, geeft je bloemen. Dat is toch duidelijk! 't Is een schat. Geloof me.

BIANCA : Hij verbergt iets.

ROGER : (*geeft geld aan Rita*) Vijf euro. Meer wou ze niet geven.

RITA : Als je een vrouw bloemen geeft, is dat toch een bewijs dat je haar graag ziet, nietwaar Roger?

ROGER : Geen ervaring mee, Rita. Nog geen ervaring. *(ziet klink van Fons bureau bewegen, roept)* Plan HB! HB! HB! *(knipt het licht uit)*
(De e-Bay voorwerpen worden snel in de lege kartonnen gegoooid. Fons op met stapeltje papieren. Iemand ontsteekt een vuurwerkje dat feestelijk op een chocomousse staat. Allen zwaaien met een lampje en zingen: "Happy Birthday to you." De loketklanten klappen in de handen. Daarna wordt het licht weer aangedaan.)

FONS : *(verbaasd)*...Ik verjaar in augustus.

RITA : Oeps! Dan hebben we ons vergist.

IRENE : Dan zal ik die chocomousse maar wegzetten tot in augustus.

FONS : Laten staan! Vooral jij blijft daar met je poten af! Mevrouw de burgemeester heeft je wel 2 weken op proef toegestaan, omdat volgens haar iedereen recht heeft op een tweede kans. Maar ik beslis nog altijd wat jij mag en wat je niet mag. Alle initiatieven komen van mij. Uitsluitend van mij! Ga zitten en sorteer deze bewijzen van goed gedrag en zeden op alfabetische volgorde. Je kent het alfabet toch? A, b, c, d, e. Wat komt er achter de E?

ROGER : *(steekt zijn vinger op)* Mijnheer! Mijnheer!

FONS : Ja Roger?

ROGER : De ef!

FONS : Goed Roger. En nu allemaal aan 't werk. En noteer in jullie agenda dat ik in augustus verjaar. *(tot Irène)* Jij moet dat niet noteren. Tegen die tijd werk je hier niet meer. *(neemt chocomousse, af)*

IRENE : *(grimmig)* En tegen die tijd krijg jij geen chocomousse meer! Nietwaar Roger? *(stalt de eBay artikelen weer uit)* Komaan! Nog half uurtje. Je had toch aan al je klanten gezegd dat ze tussen 9 en 11 moesten komen, hè Rita?

(Roger gaat naar zijn loket, Rita en Bianca helpen de waren uitstallen)

RITA : Ze komen allemaal voor 11 uur, behalve die voor dat nachtlampje. Die kon pas om kwart voor twaalf komen. *(telt het geld)*

BIANCA : Is dat nachtlampje verkocht? Maar mijn Willem wou dat!

RITA : Dan had hij er maar moeten op bieden.

IRENE : Misschien heeft hij het nachtlampje wel gekocht.

BIANCA : En komt hij het straks afhalen!... Yes! Dan zie ik hem eindelijk!

Doe jij mijn correspondentie, Rita? Ik doe deze voormiddag het loket wel. *(gaat naar haar loket)*

RITA : 376 euro! Ik heb al 376 euro verdiend!

IRENE : Gerecupereerd, Rita. Voor de deurwaarder. Nog 1624 euro te gaan.

Vooruit, aan het werk!

(Rita gaat naar haar loket.)

ROGER : *(neemt rubberen laars van de plank)* Waar is die tweede laars?

IRENE : Ginder op de kast.

(Roger gaat naar de kast. Bianca en Rita halen een voorwerp van de plank en

keren terug aan hun loket. Roger staat beduusd bij de laars met bloemen,

neemt de druipende bloemen uit de laars, weet eerst niet wat ermee aanvangen, krijgt dan een idee. Neemt laars en bloemen)

ROGER : *(geeft bloemen aan Irène)* Asjeblijft. Voor jou.

IRENE : Wat moet ik daarmee?

ROGER : Als je een vrouw bloemen geeft, is dat toch een bewijs dat je haar graag ziet?

IRENE : *(vertederd)* Dat is heel lief, Roger. Maar dit is niet het juiste moment.

ROGER : Zal ik het straks overdoen?

IRENE : WIJ zullen het straks overdoen. En nu aan 't werk. *(geeft tweede laars aan Roger)* En vergeet je chocomousse offensief niet.

(Rita consulteert haar computer)

ROGER : Wij?... *(maakt vreugdesprong zodat water uit de laars klotst)* 't Komt allemaal in orde, Irèneke. Ook dat van die chocomousse. Wij!... *(huppelt met de laarzen naar zijn loket, geeft ze aan de klant)* 't Zijn waterdichte, hoor madame. We hebben ze getest. Kijk! 't Water loopt er niet uit.

RITA : *(vertrouwelijk tot Irène)* Dat nachtlampje is niet voor haar Willem, hoor. Dat is voor een mijnheer Krampen.

IRENE : Laat haar maar in de waan dat Willem het komt halen. Dan blijft ze tenminste aan haar loket zitten.

RITA : Jij hebt verdorie meer verstand in je kleine pink dan Fons in zijn hele vadsig lijf. Eigenlijk zou jij hier de bureauchef moeten zijn.

ROGER : Ja, hè? Ons Irèneke is een onschatbare schat! *(kust Irène op de wang)*

BIANCA : Hela! Hier wordt niet geflirt!

RITA : Dat moet jij zeggen!

BIANCA : Ik heb nog nooit op de werkvloer geflirt.

RITA : Op een computer van het werk flirten is ook op het werk flirten. *(gaat met eBay artikel naar loket)*

BIANCA : Dat is iets heel anders dan elkaar staan aflikken. Waar ligt die portefeuille?

ROGER : Welke wil je? De zwarte, de rode of de bruine?

BIANCA : 't Is voor een tomatteploeker. Geef die bruine maar. *(naar loket)*

ROGER : Wil jij mijn loket even overnemen, Irèneke? Dan ga ik je diepste wens vervullen en een einde stellen aan de chocomousse chantage.

IRENE : 'k Ben benieuwd.

(Irène bedient Rogers loket. Roger neemt stiekem de doos met chocomousses uit Bianca's lade, loopt op de tenen richting deur)

BIANCA : 't Moest een rode portefeuille zijn. Hé! Waar ga jij met die doos naartoe?

ROGER : *(onnozel)* Euh... In de vuilnisbak kiepen. Ze zijn beschimmeld.

BIANCA : Dat kan niet. Ik heb ze vanmorgen gekocht.

ROGER : Ze stinken....uren in de wind.

BIANCA : Dat kan niet. Laat zien.

ROGER : Nee, ik doe ze weg.

BIANCA : Geef hier, zeg ik!

(Roger en Bianca vechten om de doos, snokken en trekken tot de doos op de grond valt. Bianca wil de doos oprapen maar Roger springt op de doos, hij vertrappelt de doos op het ritme van een kinderrijmpje.)

ROGER : Chocomousse zat in de kas

Fonske vond dat 't lekker was

Voor zijn lever is 't niet wijs

Oh, kijk nu, 't is choco... spijs.

BIANCA : Zot! Driedubbele zot!

RITA : Wat gebeurt er?

BIANCA : Die onnozelaar heeft onze chocomousses plat getrapt.

RITA: *(zucht diep)* Is hij weer zijn stresspilletje vergeten in te nemen?

ROGER : *(ziet klink van Fons bureau bewegen)* De klink! De klink beweegt!

Plan A.A.! Plan A.A.!

RITA : ???...We hebben geen plan A.A.

ROGER : Jawel! Doe alles weg. Rap.

(Bianca, Rita en Irène ruimen op. Roger raapt doos chocomousse op, gaat naar bureau Fons en plakt de doos met chocomousse smurrie op het gezicht van Fons.)

ROGER: Goal! Goal, goal, goal, goal! Kaka *(of andere voetballer)* heeft gescoord! *(zwaait met de armen, wat Fons' zicht belemmert, zingt)* Olé, olé, olé, olé. We are the Champions, we are the Champions. Olé olé olé olé. We are the Champions. Olé, olé. *(Fons verwijdert de doos, een chocoladegezicht komt te voorschijn.)* Oh!... *(Roger schraapt chocomousse van Fons' gezicht, ruikt er aan)* Kaka... mousse... Ake foeil!... Omgekocht, hè?... Stoute jongen!...

FONS: *(duwt de doos met chocomousse smurrie in Rogers gezicht, woedend af)*

ROGER : *(verwijdert de doos van zijn gezicht)* Alle vooruit, zet alles maar terug. Fons blijft nu wel een kwartier achter. Als we goed doorwerken is daartegen alles verkocht.

BIANCA : Zot! Driedubbele zot! Dat gaat Fons zo niet laten gaan. Daar worden wij allemaal de dupe van. Jij met je stress aanvallen! Ga op ziekenkas, verdomme!

ROGER : Stress? Sinds Irène hier werkt, is mijn stress gesmolten, als chocolade in een bain-marie.

RITA : Waarom doe je dan nog zo onnozel?

ROGER : Omdat het moet gedaan zijn met die chocomousses. Fons wordt er ziek van en het is niet eerlijk.

BIANCA : En wij naar die onnozelaar zijn pijpen dansen, zeker? Niks van! Met die chocomousses loopt alles gesmeerd. Dat blijft zo. Vooruit Rita! Ga verse chocomousses kopen. Breng er maar ineens tien mee. 't Zal nodig zijn. En betaal maar met jouw geld.

RITA : Ja maar, dat is voor....

BIANCA : En mijn commissie dan? Ik heb er ook voor gewerkt, hè?

ROGER : Komaan Bianca! Je stompt Fons vol met chocomousse en die mens heeft een leverziekte.

BIANCA: Wat hij vreet, is zijn verantwoordelijkheid. Niet de mijne. *(tot Rita)* Vooruit! Ga chocomousses halen! Na Rogers schitterende interventie zullen we Fons verdorie heel zoet moeten houden, of we mogen hier allemaal ophoepelen.

RITA : Dat is waar. *(neemt geld)*

IRENE : Niet doen, Rita.

RITA : Ik wil mijn job niet kwijt, Irène. Zorg jij voor mijn winkel? *(af)*

IRENE: *(zucht, roept)* Wie was de volgende? *(een klant steekt de vinger op, Irène bedient hem)*

BIANCA : *(neemt haar beautycase, tot Roger)* Jij mag mijn loket doen, koekenbakker. Ik ga me opmaken tegen dat mijn Veroveraar komt. En daarna wacht ik op Rita. Zolang er geen chocomousses zijn, wil ik Fons niet onder de ogen komen. En veeg die chocomousse van je gezicht. *(af)*
(Roger neemt zakdoek en wrijft zijn gezicht schoon)

IRENE : *(komt ebay voorwerp halen)* Zie jij ergens een elektrisch scheerapparaat?

ROGER : Daar!

IRENE : *(neemt Rogers zakdoek over en wrijft liefdevol de chocomousse weg)* Niet echt geslaagd dat A.A. plan, hè? Waar stond dat voor?

ROGER : *(kleintjes)* Actionman attacks.

IRENE : Je zal iets anders moeten verzinnen, Actionman. *(geeft zakdoek terug)*

ROGER : Ik heb nog een plan. Maar daar moet ik eerst iets voor halen. Je zal zien. Dat werkt.

IRENE : Ik reken op je en geloof in je.... schat.

ROGER: *(zet grote ogen op)* Voor jou alles... schat! *(blij af)*
(Irène gaat met elektrisch scheerapparaat naar loket)

KLANT : Ik zou het eerst willen uitproberen.

IRENE : Uitproberen? Mijnheer wil het uitproberen. O.k. *(zoekt stopcontact, het dichtst bijzijnde stopcontact is meters van het loket verwijderd, plugt het toestel in)* Het werkt! Zie je?

KLANT : Ik zie niks.

IRENE : Het zoemt.

KLANT : Ik hoor niks.

IRENE : Er staat wel geen volumeknop op, hè.

KLANT : Kan ik het zelf even checken?

IRENE : *(zucht)* O.k. Kom maar binnen. Langs die deur.

(Klant op. Terwijl de klant weggedoken in een hoekje het scheerapparaat uitprobeert, burgemeester en gewassen Fons op. Irène kiept met één armbeweging alle ebay-artikelen in de doos)

FONS : *(pratend op)* Ik pik dat niet langer meer, Renilde. 't Is een rotte appel. Zij! *(wijst naar Irène)* Zij zet hier de boel op zijn kop. Ze ruit mijn mensen op. Ik wil haar geen dag langer meer op mijn afdeling.

RENILDE : Wil jij even naar je bureau gaan, Fons? Ik wil haar onder vier ogen spreken.

FONS : Zoals je wil. *(af)*

(Renilde wenkt Irène tot bij haar, vooraan op het podium. Terwijl Irène naar Renilde gaat, staat de klant op, neemt het scheerapparaat mee, steelt Bianca's Mont Blanc balpen en verdwijnt stiekem.)

RENILDE : Juffrouw Irène. Als u zo doorgaat, zal ik verplicht zijn bij het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap een bezwaarschrift in te dienen tegen uw aanstelling als undercover inspectrice.

IRENE : Op grond waarvan, mevrouw de burgemeester?

RENILDE : Op grond van ordeverstoring, weerbarstig gedrag, opruiing en subjectieve evaluatie.

IRENE : Mevrouw de burgemeester, als incognito inspectrice heb ik carte blanche, mag ik me aan elke omstandigheid aanpassen. En over mijn objectiviteit kan u niet over oordelen. U hebt mijn verslag niet gelezen. Maar dat Fons er niet positief gaat uit komen, staat vast.

RENILDE : Als je één slecht woord over Fons durft schrijven, dan...

IRENE : Op intimideren van een openbare ambtenaar staan zware straffen, mevrouw de burgemeester. *(Renilde boos naar bureau Fons, Irène roept haar na)* Mevrouw de burgemeester! Vergeet je verplichting tot geheimhouding niet! Mondje dicht! *(Renilde af)*

IRENE: *(tot klant die er niet meer is)* Tevreden over het scheer...? Getver! Hij is er vandoor. *(zoekt scheerapparaat)* En hij heeft het scheerapparaat meegenomen. Zonder betalen! Shit!

GERARD: *(op met bloemen)* Dag Irène.

IRENE: Oh Gerard! Bianca is er even niet.

GERARD: Oh maar ik kom niet voor Bianca. Ik kom voor jou. Ik kom je bedanken voor al de moeite die je gedaan hebt om Bianca te doen inzien dat ik van haar hou. Het is stilaan in orde aan 't komen. Dank zij jou. Je bent een schat!

(Gerard overhandigt de bloemen aan Irène en geeft haar drie kussen. Op dat ogenblik Bianca en Rita met chocomousses op.)

BIANCA: Ik wist het! Ik wist dat hij een ander had! Jij geniepige rokkenjager! Voze gigolo! Thuis de godvruchtige uithangen, maar op een ander van katoen geven. En dan nog met die trut, verdomme! *(trekt de bloemen*

uit Irène's handen en klopt ze op Irène's kop) Plezant hè, andermans vent aflikken! Doet hij het goed? Is hij heet genoeg? Achterbakse teef! Hier de vrome madonna uithangen en tegelijkertijd mijn vent plat leggen! Hij is van mij! Jij blijft er met je fikken af! Hete truffel!

GERARD : Hou op, Bianca! Ik heb geen relatie met Irène!

BIANCA : *(gaat Gerard met de bloemen te lijf)* Je liegt! Ik heb het gezien! Onnozele pop-up! Als ik mijn rug gedraaid heb, naar andere grieten scrollen, hè! En me dan overladen met cadeautjes, hè. Geniepige flikflooiër! Stik in je bloemen! Ik wil van jou niks meer! Geen bloemen, geen pralines. En die Mont Blanc balpen moet ik ook niet meer hebben.

GERARD: Maar schatje, die heb ik voor jou gekocht.

BIANCA : Ik wil ze niet meer! Steek ze voor mijn part in je gat. Waar is die balpen?... Ze lag hier! *(Rita komt van haar loket, neemt het nachtlampje)* Wat doe jij daar? Laat dat staan!

RITA : Euh... De klant voor dat nachtlampje is er.

BIANCA : Willem? *(kijkt naar klant)* Oh, dat is een knappe gast! *(tot Gerard)* Vertrek maar met je troela. Ik verander ook van spijs. *(tot klant)* Willem, mijn veroveraar! *(gaat naar loket)* Je komt als geroepen! Kom in mijn armen!

IRENE : *(tot Gerard)* Ze denkt dat hij Willem de Veroveraar is.

BIANCA: Willem mijn schat! Eindelijk!... Eindelijk!...*(sleurt klant door het loket)*

GERARD : Ja maar Bianca, IK ben...

RITA : Laat ze maar doen, Gerard. Ik ken die gast. 't Is een travestiet.

(Als Bianca de klant binnengesleurd heeft, merkt ze dat hij een minirok en hoge hakken draagt.)

BIANCA: *(kleintjes)* ...Oh... Willem-ina... Jij kwam voor dat lampje, zeker... Rita, geef hem...haar... het... dat lampje. Ik heb geen tijd, ik moet nog een balpen in iemands gat steken. *(zoekt balpen)*

KLANT : *(verheerlijkt)* Oh!...

(Rita helpt de klant, zodra hij betaald heeft, klant af.)

BIANCA: Toen ik daarstraks buiten ging, lag ze hier, op mijn bureau. Alleen Roger en jij waren toen binnen. *(tot Irène)* Jij!... Jij hebt mijn balpen gepikt! 't Is nog niet genoeg dat je mijn vent afpakt, moet je mijn balpen nog hebben ook! Terug geven! Terug geven, zeg ik, of ik klaag je aan voor diefstal!

IRENE: Ik heb jouw balpen niet. Heb je ze niet laten vallen? *(zoekt onder bureau)*

BIANCA: *(trekt Irène hardhandig onder het bureau uit, brult)* Kom daar onderuit! Onnozele geit! Geef mijn balpen terug! Jij hebt ze gepikt, dat weet ik zeker! Vuile, smerige dievegge!
(Renilde en Fons op, Gerard werkt aan Rita's computer)

RENILDE: Wat is dat hier voor een lawaai?

BIANCA: Daar, die nieuwe! Zij heeft mijn balpen gepikt! Een Mont Blanc van 700 euro!

RENILDE: O ja? Wel, wel, wel. Je weet toch dat diefstal een gegronde reden is voor onmiddellijk ontslag, juffrouw Irène? Ik vraag ogenblikkelijk aan de commissaris of hij dit zaakje wil onderzoeken. *(af)*

IRENE: Doe maar. Ik ben onschuldig.

FONS: *(tot Irène)* Dat zeggen ze allemaal, juffrouw. Begin je spullen al maar in te pakken. Onschuldig of niet, je vliegt!
(Irène gaat een loket bedienen. Roger op via publieksingang, vermomt als dokter, praat traag en door de neus)

ROGER: Goede middag, allemaal. Ik ben dokter Grijzenbaard. Ik ben gestuurd door het CDGB, de Centrale Dienst voor Gezondheidsonderzoek van Bureauchefs. Wie van jullie is mijnheer Alfons Toremans?

FONS: Dat ben ik.

ROGER: Goed. Gaat u even zitten, mijnheer Toremans en maak je hemd los, zodat ik mijn stethoscoop op je borstkas kan plaatsen.

FONS : Wat heeft dat te betekenen?

ROGER: Zoals ik al zei, een onderzoek van het CDGB. Volgens de statistici van het ministerie lijdt 40% van de bureauchefs aan hepatitis

bureaucratis en ik moet alle bureauchefs preventief te onderzoeken. Voorkomen is beter dan genezen, nietwaar? Zitten! (*Fons zet zich*) Hemd! (*terwijl Fons zijn hemd opent tot Irène*) Zou jij even mijn assistente willen zijn, juffrouw? 't Is niet moeilijk. Je moet alleen maar opschrijven wat ik dicteer. (*luistert met stetoscoop op Fons' borst*) Diep ademen. (*Fons gehoorzaamt, Roger schrikt*) Ik zei 'ademen', niet 'rochelen'! Nog eens. (*Fons ademt diep, Roger schrikt, tot Irène*) Schrijf op: ademhaling dubbelpunt, vermoedelijk fluimen, komma, zoniet, dubbel punt, doodsreutel, punt. (*neemt spatel, tot Fons*) Mond open. Zeg eens aa!

FONS: Aa.

ROGER: Mijn God, wat een troep! Doe die sceptische put maar gauw dicht. (*dicteert*) Slijmvliezen, dubbel punt, van ettergeel tot diarreebruin, komma, wijst op acute intoxicatie, punt. (*tot Fons*) Nog één test, mijnheer Toremans. Zet je gemakkelijk... Ontspan je spieren, kop omhoog, ogen dicht. Relax... (*Roger stompt in Fons' maag, Fons plooit dubbel, Roger dicteert*) Uiterst gevoelige maag, komma, een duidelijk geval van, drie puntjes, Chocotitis, uitroepteken. Algeheel organisch bederf is reeds aan de gang, punt. (*tot Fons*) U mag ophoepelen, mijnheer Toremans. Of beter gezegd "oprotten". (*ironisch lachje*)

FONS: Ga ik dood?

ROGER: Natuurlijk ga je dood. Wij zijn stervelingen! Alleen zal jij het niet zo lang trekken als de doorsnee sterveling, mijnheer Toremans. Tenzij...

FONS: (*hoopvol*) Tenzij? Tenzij wat?

ROGER: Tenzij je geen gram chocolade meer eet, geen schilfertje, geen muizenstrontje, zoniet (*maakt kruisteken over Fons*) R.I.P. Rap In 't Putteke. Eet hopen fruit en rauwkost, mijnheer Toremans. Vitamines C zijn jouw enige redding. Met vitamines C word je duizend jaar! (*tot Irène*) Alles genoteerd, juffrouw? Dank u. (*neemt Irène's notities*) Bon. Dat was het dan. Nog een prettige dag samen. (*af*)

(Muziek: [Marche Funèbre n° 1 van Chopin](#). Irène opent de deur voor Roger. Fons slegt somber naar zijn bureau,. Bianca en Rita kijken hem meedogend na.)

RITA: Och arme. Nooit geen chocolade meer. Een mens zou voor minder zijn kop laten hangen.

BIANCA: Ik weet niet of je het begrijpt, Rita. Maar dat wil ook zeggen: nooit geen chocomousse meer.

RITA: Natuurlijk niet. Daar zit chocolade in. Dat weet mijn gat ook.

BIANCA: En weet dat slim gat van jou ook dat wij hem geen chocomousses meer kunnen geven?

RITA: God, ja! Wat moeten wij nu doen?

IRENE: Appelsienen kopen en kiwi's en pompelmoezen en ...

BIANCA: Ik heb jou niets gevraagd, moeial! En kom nu maar met die balpen boven. Want jij hebt, ze! Ik weet zeker dat jij ze gepikt hebt!

GERARD: Irène heeft niks gepikt. Kom maar eens kijken.

BIANCA: Ligt mijn balpen daar? Dat kan niet!

GERARD: De webcam staat op. Die heeft alles geregistreerd. We kunnen zien wat er met die balpen gebeurd is.

BIANCA : Hoe webcam? Wat webcam?

GERARD: Schatje, dat ding daar (*wijst naar camera*) filmt al van vorige week alles wat hier gebeurd. Dat heb ik toen geïnstalleerd. En wel zodanig dat alles opgenomen wordt, maar ook... dat ik op mijn computer thuis alles kan zien wat hier gebeurt.

BIANCA: Jij vuile voyeur! Vieze peepshow pieper!...

RITA: Hou op, Bianca. Raaskal thuis maar voort. We gaan zien waar die balpen naartoe is.

BIANCA : Thuis? Hij komt bij mij niet meer binnen. De vetzak!

(*allen scharen zich rond de computer*)

KLANT: (*zwaait met document*) Papier! Papier!

BIANCA: Geen tijd. Ga maar tomatteploeken!

GERARD: Let op! Hier begint het.

BIANCA: Kijk daar! Mijn balpen ligt er nog.

WEBCAM RECORDING

ROGER: Voor jou alles... schat!

RITA: Roger vertrekt.

BIANCA: Nu is ze alleen. Nu gaat het gebeuren. Kijk! Ze pakt...

RITA: ...een scheerapparaat en gaat er mee naar het loket. Dat is voor een klant.

BIANCA: Heb je gezien hoe ze dat vastpakte? Die vingers? Dat zijn dievenklauwen!

KLANT : Ik zou het eerst willen uitproberen.

IRENE : Uitproberen? Mijnheer wil het uitproberen. O.k.

(Terwijl de collega's commentaar leveren, Roger op. Op de achtergrond pantomime van Roger en Irène: Irène is tevreden over dokter Grijsenbaard, daarna vertelt ze over de beschuldiging van diefstal.)

RITA: Ze zoekt een stopcontact. *(roept naar het beeld en wijst)* Ginder! Aan de linkerkant! Nee, daar niet! Ginder! Ja daar!

BIANCA: Amai, met jou ga ik ook niet naar de cinema!

IRENE: Het werkt! Zie je?

KLANT : Ik zie niks.

IRENE : Het zoemt.

KLANT : Ik hoor niks.

IRENE : Er staat wel geen volumeknop op, hè.

KLANT : Kan ik het zelf even checken?

IRENE : (zucht) O.k. Kom maar binnen. Langs die deur.

BIANCA: Maar enfin! Een klant binnen laten! Die is op haar kop gevallen, zeker? Als Fons dat ziet, zit er weer een vlieg aan de lamp.

RITA: Oh nee! Fons en de burgemeester komen binnen. En mijn ebay-spullen staan daar nog!

BIANCA: Ze zal plan TJPT wel toepassen, zeker?

RITA: Welk plan is dat?

BIANCA: Trek Je Plan, Trut.

RITA: Oh kijk! Met één armbeweging kiept ze alles in de doos! Wat een reactie! Fantastisch! Grandioos!

BIANCA: *(niet onder de indruk)* Ja, Eddy Wally. Dat was “geweldig”!

(Roger en Irène gaan nu ook kijken)

FONS : Ik pik dat niet langer meer, Renilde. 't Is een rotte appel. Zij! Zij zet hier de boel op zijn kop. Ze ruit mijn mensen op. Ik wil haar geen dag langer meer op mijn afdeling.

RENILDE : Wil jij even naar je bureau gaan, Fons? Ik wil haar onder vier ogen spreken.

FONS : Zoals je wil.(af)

ROGER: Oei! Heb je naar je voeten gekregen van de burgemeester? *(Irène knikt ja)*

RITA: Daar! Daar! Kijk eens wat die klant doet!

BIANCA: Hij pikt mijn balpen, verdorie!

RITA: Irène heeft het niet gedaan.

BIANCA: En het scheerapparaat neemt hij ook mee.

RITA: Zonder betalen?

IRENE: Ja, zonder betalen. Maar ik vergoed dat wel. Zet dat ding nu maar af.

BIANCA: Nee! Laten doorlopen! *(vergenoegd)* Ze gaat een sigaar krijgen. Dat wil ik zien.

RENILDE : Juffrouw Irène. Als u zo doorgaat, zal ik verplicht zijn bij het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap een bezwaarschrift in te dienen tegen uw aanstelling als undercover inspectrice.

BIANCA: Als wat?!

IRENE : Op grond waarvan, mevrouw de burgemeester?

RENILDE : Op grond van ordeverstoring, weerbarstig gedrag, opruiing en subjectieve evaluatie.

IRENE : Mevrouw de burgemeester, als incognito inspectrice heb ik carte blanche; mag ik me aan elke omstandigheid aanpassen. En over mijn objectiviteit kan u niet over oordelen. U hebt mijn verslag niet

gelezen. Maar dat Fons er niet positief |aat uit komen, staat vast.

RENILDE : Als je één slecht woord over Fons durft schrijven, dan...

IRENE : Op intimideren van een openbare ambtenaar staan zware straffen, mevrouw de burgemeester.

(Gerard stopt de opnames)

ROGER: Jij bent inspectrice!

BIANCA: *(tot Roger)* En jij bent de pineut! Je denkt toch niet dat zo'n 'Jane Bond' verliefd wordt op een kantoorklerkje. Zet maar een kruis over je affaire. Ze heeft je gebruikt. Als haar rapport klaar is, vertrekt ze naar het hoofdkwartier en jij kunt de pot op. *(tot Gerard)* En voor jou van 't zelfde laken een broek, ladykiller. Game over.

(Tijdens het vervolg van deze dialoog neemt Irène Roger mee naar de achtergrond – er staan geen klanten. Idylle tussen Roger en Irène.)

GERARD: Is tussen ons dan alles weer in orde?

BIANCA: Vergeet het! Ik wacht wel op mijn Willem.

GERARD: Op Willem de Veroveraar?

BIANCA: Ja.

GERARD: De romanticus.

BIANCA : Ja.

GERARD: Zoals jij Bianca, lieflijke orchidee
Glanst en geurt, mijn hart verscheurt
Mijn gedachten laat verdwalen
Slechts vier woorden doet herhalen
Ik hou van jou.

BIANCA : *(geeft Gerard een mep)* Jij vuile hacker! Inbreken op mijn computer! Nu ga je te ver. Dat geef ik aan bij de internetpolitie.

RITA: Hou op met die komedie! Vertel haar eindelijk dat jij Willem de Veroveraar bent, Gerard. Met al dat geheim gedoe! De ene is undercover inspectrice, de andere is undercover casanova. Ik word er kierewiet van. *(gaat loket bedienen)*

GERARD: Ik ben Willem de Veroveraar, Bianca.

BIANCA: Dat kan niet.

GERARD: Ik wou je bewijzen dat ik wel romantisch ben. Irène had er me op gewezen dat ik me te veel met mijn computer en te weinig met jou bezig hield. Zij deed me inzien dat romantiek de sleutel is van eeuwigdurende liefde. Daarom gaf ik haar die bloemen. Om haar te bedanken. Jij bent me veel meer waard dan mijn computer, schat. Jij bent mijn hard- en software.

BIANCA: *(onwennig, vertederd)* Zot!

GERARD: Vanavond een dineetje bij kaarslicht?

BIANCA: *(blij ontroerd)* ... Ja.

GERARD: Tot vanavond, prinses van mijn dromen! *(werpt kushandje, wil af)*

BIANCA: Oh, Gerard! ... Spring onderweg even bij de bloemist binnen. Voor 24 rozen... voor Irène.

GERARD: Komt voor de bakker. *(af)*

IRENE: Dat is niet nodig, Bianca. Ik begrijp je wel.

BIANCA: Toch mijn excuses. Wat komt er zoal in je verslag?

IRENE: Alles.

BIANCA: Dat ik... af en toe de bloemetjes buiten zet ook?

IRENE: Ja.

RITA: En dat ik te veel koop?

IRENE: Ja

ROGER: En dat wij op elkaar verliefd zijn?

IRENE: Dat ook. Alles wat menselijk is, komt er in. Zodat ze in Brussel begrijpen dat op de gemeentelijke diensten mensen werken en geen robots, en dat hun inspectrices geen big brother camera's kunnen zijn, omdat ze een hart hebben.

RITA: Wat komt er in over Fons?

IRENE: Dat het een hartenvreter is, een onbekwame bullebak, een lamzak, een tiran, een profiteur...

FONS: *(op als junkie: nagelbijten, beven, stemmingswisselingen)* M.m.ou... m.mouche... moe... moes... ch.ch.chok.k.k.... *(zoekt chocomousse)*

ROGER: Jesus! Fons is versl  fd!

IRENE: Daar lijkt het op, ja. Dat is een typisch gedrag van 'craving'.

ROGER: 'Craving'?

IRENE: Het ondraaglijke verlangen naar een bepaald genotsmiddel.

FONS: Mousse... Mousse!... *(zielig smekend tot Bianca)* Moeske... *(klemt zich aan Bianca vast)* Ch.ch.chouke?

BIANCA: Wat moet ik nu doen?

RITA: Geef hem een chocomousse. We kunnen hem zo toch niet laten lopen. *(Fons overstelpt Rita met kussen)*

IRENE: Ik zou het niet doen. Je hebt gehoord wat de dokter zei.

(Fons gromt naar Irène als een vraatzuchtig beest, loopt daarna slabberend achter Rita aan.)

RITA: Help! *(stapt in paniek gezwind van stoel op bureau)*

FONS: *(trekt aan Rita's rok, kermend)* Ik wil chocomousse! Moeske! *(griemt, frazelt en mimeert hang naar chocomousse, evolueert naar een starre apathie, inmiddels)*

BIANCA : Hij is compleet geflipt. We moeten iets doen.

ROGER: Ja, maar wat?

IRENE: Afleiding. Afleiding kan 'craving' verdringen. Maar waarmee kunnen we hem afleiden? Het moet iets zijn dat hem fascineert.

ROGER: Doe een striptease!

(Loketklanten juichen.)

IRENE: Ik denk dat ik het weet. Roger praat tegen Fons.

ROGER: Wat moet ik zeggen?

IRENE: Verzin maar wat. Rita, Bianca! Schuif jullie bureau's opzij! Die in de lengte naar daar, en die in de lengte naar daar! *(af naar bureau Fons)*
(Terwijl Rita en Bianca een bureau achteraan en een bureau vooraan zetten - beiden met de smalle kanten naar de zaal gericht - zit Fons wezenloos te staren)

ROGER: Kom eens naar mij, Fonske. Ik ga iets vertellen. *(terzijde)* Ik weet alleen nog niet wat. *(zet zich op stoel)*

FONS: *(apathisch)* Vertellen?... *(gaat op Rogers schoot zitten)* Vertellen.

ROGER: Vorig weekend was ik alleen thuis en ik ging naar...

FONS: ...de bakker. En je hebt chocomousse meegebracht.

ROGER: Nee, nee. Ik ging niet naar de bakker. Ik ging naar de zoo en zag...

FONS: ... twee beren chocomousse smeren.

IRENE: *(op met tennisrackets en tennisballen, geeft Fons een racket en ballen.)* Een matchke, Fons? Als jij wint, krijg je...

FONS: *(klaart op)* ... een chocomousse?

IRENE: Twee vrijkaarten voor een uniek evenement.

FONS: Een optreden van Eddy Wally?

IRENE: Iets dergelijks. *(tot Roger)* Jij bent de scheidsrechter.

ROGER: Al wat je wilt, als ik maar geen Moeder De Gans moet zijn.

(Roger zet een stoel op de achterste bureau gaat op die stoel zitten. De tennismatch begint. Fons slaat op, Irène mist de bal)

ROGER: Voetfout!

FONS: Ja maar, hier staan geen lijnen.

ROGER: De lijn is daar, *(specificeert: achter die stoel, o.i.d.)*

(Fons krabbelt achteruit en slaat weer op. Al naargelang hoe er getennist wordt, roept Roger: out, ace, net, e.d. Rita en Bianca rapen de ballen op. De loketklanten supporteren. Fons is in zijn nopjes.)

ROGER: Het lukt, Irène!

(Irène knipoogt naar Roger en speelt verder. Kort daarna Renilde op. Irène ketst van 't verschieten de bal met een hoge lob de zaal in.)

RENILDE: Wat is dat hier!

FONS: Hé Renilde! Als ik win krijg ik een chocomousse!

IRENE: Vrijkaarten, Fons.

FONS: Ik wil een chocomousse. *(gaat op zoek naar chocomousse)*

RENILDE: Jullie spelen tennis? Op het bureau, tijdens de werkuren?

IRENE: We probeerden Fons af te leiden, mevrouw de burgemeester. Hij is ziekelijk verslaafd aan chocomousse.

BIANCA: Je had dat moeten zien. Hij liep hier rond zoals een junkie.

ROGER: Het enige dat hij kon zeggen was: "moe... moe...mousse!"

RITA: Hij zou ons vermoord hebben voor een potje chocomousse.

IRENE: Hij moet zo snel mogelijk op ziekenkas. Hij moet afkicken.

RENILDE: Dat zou jou goed uitkomen, hè? De boze chef geliquideerd. Fons is verzot op chocomousse. Dat weet ik. Maar daarvoor hoeft hij niet op ziekenkas.

FONS: *(heeft de chocomousse gevonden)* Mousse! Moussemoussemousse! *(lepelt schrokkerig met de vingers chocomousse, gaat euforisch richting Renilde)* Lekker! Lekker! *(besmeurt Renilde met chocomousse)*

RENILDE: Hou op, Fons! Stop! *(Fons gaat door)* Help! *(Fons, Rita en Bianca overmeesteren Fons. Uit dat gevecht komen ze allemaal besmeurd uit.)*

FONS: *(weent kinderlijk)* Mijn moeske! *(zet zich pruilend op een stoel)*

RENILDE: Je hebt gelijk. Hij moet dringend opgenomen worden. Verslaafd aan chocomousse! Hoe is het mogelijk!

IRENE: Ach, ze hebben allemaal wel een of andere “verslaving”.

RITA: Zoals koopzucht,

BIANCA: of computerverslaving, seksverslaving,

ROGER: of werkverslaving.

IRENE: Maar als het de spuigaten uitloopt, moet je je laten helpen.

ROGER: Ik moet niet meer op ziekenkas. Deze lieve inspectrice heeft mij genezen.

RENILDE: Inspectrice?

ROGER: Oeps! Mondje voorbij gepraat.

IRENE: Ze hebben het ontdekt.

RENILDE: Bravo! Heel professioneel, juffrouw Irène. Dus, vermits de secret mission nu geen secret meer is, kan je morgen gaan. Vanavond wil ik jouw verslag inzien.

IRENE: Verslag? Maar mevrouw de burgemeester, over wat hier gebeurd is, kon ik geen “verslag” schrijven. Daar heb ik een komedie over geschreven. En surprise, surprise! Jullie krijgen allemaal vrijkaarten. *(deelt kaarten uit)* Want het stuk wordt door toneelkring *(in te vullen)* opgevoerd. Het heet “Chocomousse”.

FONS: *(klaart op)* Chocomousse!

IRENE: Ja, Fons. En weet je wie jouw rol speelt? Niemand minder dan
(naam van de acteur, Fons ontvangt applaus).

RENILDE: Wie speelt mijn rol? Toch een deftige actrice, hoop ik.

IRENE: Jouw rol wordt gespeeld door de galante *(naam van de actrice, Renilde ontvangt applaus).*

BIANCA: En wie is de knappe madame die mijn rol speelt?

IRENE: Jouw rol, Bianca, wordt schitterend vertolkt door *(naam van de actrice, Bianca ontvangt applaus)*

GERARD: *(piept door loket)* Pst! En mijn rol?

IRENE: Gerard de veroveraar wordt gespeeld door de onweerstaanbare
(naam van de acteur, Gerard ontvangt applaus)

RITA: Kom ik er ook in voor?

IRENE: Natuurlijk, Rita. Jouw rol wordt gespeeld door de innemende *(naam van actrice, Rita ontvangt applaus)* En dan is er mijn schatje. Jouw rol wordt gespeeld door *(naam van acteur, Roger ontvangt applaus)*

ROGER: Wie speelt jouw rol?

IRENE: *(naam actrice)*

ROGER: Dames en heren, *(naam actrice)!* *(applaus)*
(Enz. indien regisseur en figuranten nog vermeld worden)

EINDE